

רעה מהימנה

(נדפס תצא רע"ח ע"ב) **דְּגִים וְחֲנִכִּים,** **אֵין טֻעַנִין שְׁחִיטָה,** **אֲלֹא אֲסִיפָתָם הִיא הַמְתָרָת אֶתְּתָם.** **הַכִּי מֵאַרְיָה מִתְּבָתָא,** **אֵין צְרִיכִין שְׁחִיטָה,** **אֲלֹא דָאַטְמָר בְּהַזּוֹן,** (בראשית מט) **וַיְגַוע וַיַּאֲסַפֵּ אֶל עַמּוֹיו.** **מַה נָּגִינִי יָמָא,** **חַיּוֹתָן בִּימָא.** **אֲפָתְלִמְידִי** (תיקון נ"ו) **חַבְמִים,** **מֵאַרְיָה מִתְּגִנִּיתִין,** **חַיּוֹתֵיהוּ בְּאֹרוֹרִיתָא,** **וְאֵי אַתְפְּרִשָּׁן מִתָּה,** **מִיד מַתִּים.** (נ"א פָנָאי) **תְּגִינִין דְמִתְּגִנִּיתִין,** **דְּבָה אַתְרָבוּ בְּנָגִינִי יָמָא,** **וְאֵי אַיִן דְבִיבְשָׁתָא יַעֲלוּן לְמִיאָה,** **וְלֹא יַדְעַין לְשִׁטְטָה,** **אֵיןָנוּ מִיִּתִין.** **אֲבָל אָדָם** (דאַיָּנוּ מֵאַרְיָה קָבֵלה אֵינוֹ לְעַילָא), **הָאִיהוּ לְעַילָא מַבְלָהוּ,** **אַטְמָר בְּיַה** (בראשית א) **וַיַּרְדוּ בְּרִנְגָת הַיּוֹם וַיַּעֲופֵף הַשְּׁמִים.**

דְאֵינוּ מֵאַרְיָה מִתְּגִנִּיתִין תְּגִנִּיאָה, **הַפְּגִינִין הַגָּדוֹלָה,** (ישעה כז) **נִחְשָׁ בְּרִית,** **לְקַבֵּל** (שםות כז) **וְהַבְּרִיחָה הַתְּבִזָּן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים,** **בְּזַמָּנָא דְתְגִינִין מֵאַרְיָה מִשְׁנָה אֵית בְּהַזּוֹן מַחְלוֹקָת,** **וּמַקְשִׁין דָא לְדָא,** **בְּלֹע לְתַבְרִיה.** **וְהָאִי אִיהוּ תַּלְמִיד וַעֲיר שְׁלָא הַגַּע לְהַזְּרָאָה וּמוֹרָה,** **חַיִיב מִתָּה.** **וְאֵי אַיִן שְׁוִין דָא לְדָא,** **וְאֵית בְּהַזּוֹן מַחְלוֹקָת,** **וּקוֹשִׁיאָה,** **אַטְמָר בְּהַזּוֹן** (ס"א לְבֶסֶף) (במדבר כא) **אֶת וְהַב סּוֹפָה,** **אוֹקְמוֹנָה אַהֲבָה בְּסּוֹפָה.** (ע"ב רע"מ).

פרשת אשה כי תזרע

(ויקרא יב) **וַיַּדְבֵּר יְהָוָה לְמֹשֶׁה לֵאמֹר אָשָׁה כִּי תִזְרַע וַיָּלֹד זָכָר וְגַן.** **רַבִּי אַלְעֹזֶר פָּתָח,** (שיר השירים ג) **עַל מִשְׁכָבֵי בְּלִילּוֹת בְּקַשְׁתִּי וְגַן.** **עַל מִשְׁכָבֵי, בְּמִשְׁכָבֵי מִבְעֵי לִיה,** **מַהֲו עַל מִשְׁכָבֵי.** **אֲלֹא כְּנַסְתָּה יִשְׂרָאֵל אָמְרָה קָמִי קְוִידָשָׁא**

בריך הוא, ובעת מגיה על גלוותא, בגין דהיא יתבא בין שאר עמין עם בנהא, ושכיבת לעפרא, ועל דהיא שכיבת באראUA אחרא מסאבא, אמרה, על משכבי בעינא, הכאיבנא (נ"א דשכיבננא) בגלוותא, ועל זהא, בקשתי את שאהבה נפשי ולאפקא לי מפיה.

בקשתיו ולא מצאתיו, דלאו ארחה לאותו גא (דף מב ע"ב)
ב' אלא בהיכליה, קראתו ולא ענני. זהא בגין עמיין אחרנין יתיבנא, וקהליה לא שמעין אלא בנווי.
דכתיב, (דברים ד) השמע עם קול אלהים וגוו.

רבי יצחק אמר, על משכבי בלילה. אמרה כנסת ישראל על משכבי אתרעמנא קמיה, דיהא מזדווג עמי למחדי לי, ולברכה לי, בהידו שלים. ההבי תנין דמוניגא דמלכא בכנסת ישראל, פמה צדיקים ירתנו ירותת אחסנתא קדישא, וכמה ברקאנ משתחחי בעלמא.
רבי אבא היה איזיל לבפר קנייא, (ס"א בפרק מיטיא) למרתא לדוד. והוא עמייה רבי יוסי ורבי חייא. אמר רבי יוסי, כתיב, (משל יב) אשת חיל עטרת בעלה וגוו. אשת חיל, דא בנסת ישראל. וברק בעצמותיו מבישה. אלין (נ"א דא מהימנותא דשארא) עמיין עובדי עבודה זרה, דקודשא בריך הוא לא יכילה למסבל לוון בעלמא, כמה דעת אמר, (ויקרא כ) ואקוזן בם. כהני קוצין וגוביין דדחקין לייה לבר נש ולא יכילה למסבל לוון.

אמֶר רַבִּי אָבָא, הַכִּי הוּא וְדָאי, אִשְׁתְּ חִיל, דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דָהִיא גְּבִירָתָא מִפְמָה חִילִין וְכַמָּה מִשְׁרִין דְּמִשְׁתְּפָחִי בְּעַלְמָא, עַטְרָת בְּעַלְהָ, כַּמָּה דָאָת אָמֶר, עַטְרָת תְּפָאָרָת, וְכַלְא חָד. (ל"ג וכ"ו) אִשְׁתְּ חִיל דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דָהָא בְּזֻוּגָא דְמַלְפָא אֲפִיקָת בָּמָה חִילִין פָּמָה מִשְׁרִין פָּמָה צְדִיקִים בְּעַלְמָא וְכָלָהוּ אֲקָרוֹן בְּנִים לְקוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְלְכָנָסֶת יִשְׂרָאֵל בָּמָה דְכַתִּיב (ביבים י"ד) בְּנִים אַתֶּם לִי' אֱלֹהֵיכֶם) עד דָהָוּ אַזְלִי, אָמֶר רַבִּי אָבָא כֵל חָד לִימָא מֶלֶת, בְּכָנָסֶת יִשְׂרָאֵל.

רַבִּי אָבָא פָתָח וָאָמֶר. (משל ל"א) אִשְׁתְּ חִיל מֵי יִמְצָא, דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דָאָהִי אִשְׁתְּ חִיל, כַּמָּה דָאָמָרָן. מֵי יִמְצָא, כַּמָּה דָאָת אָמֶר, אֲשֶׁר יִמְצָא אַתֶּכָם בְּאַחֲרִית הַיּוֹם. (ל"ג מֵי יִמְצָא לְאַגְּחָה בֵיהֶ קָרְבָּא) מֵי יִמְצָא, מַאן יוֹפָה לְמַהֲוִי בָה בְּשַׁלִּימוֹ, וְלֹא שְׁתַּבְחָא עַמָּה תִּדְרֵר.

וּרְחֹוק מִפְנִינִים מִכְּרָה, מִכְּרָה, מִקְּחָה מִבְּעִי לִיה. אַלְא, לְכָל אִיבּוֹן דָלָא אַתְדִּבְקָן בָה בְּשַׁלִּימוֹ, וְלֹא שְׁלִמְיוֹן בְּתַדָה, הִיא מִכְּרָה לֹזֶן וְאַסְגָּרָא לֹזֶן בִּידָא דְעַמְמִין אַחֲרֵנִין. כַּמָּה דָאָת אָמֶר, (שמואל א, יב) וַיַּעֲזֹבּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהָוָה וַיִּמְכֹרּוּ אֹתָם בַּיָּד סִיסְרָא. וְכַדִּין בְּלָהוּ רַחִיקִין מְאַלְיִין פְּנִינִים עַל אַיִן קָדִישִׁין, דָלָא יְהָא חֹלְקָא בָהוּ. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וּרְחֹוק מִפְנִינִים מִכְּרָה.

רַבִּי חִיא פָתָח קָרָא אֶבְתָּרִיה וָאָמֶר, בְּטָח בָה לֵב בְּעַלְהָ וְשָׁלֵל לֹא יִחְסֶר. בְּטָח בָה לֵב בְּעַלְהָ, דָא קָוְדָשָׁא

בריך הוּא, **דָבָגִינִי** כֵּד מְנִי לַהֲ עַל עַלְמָא, לְאַתְּדָבָרָא
עַלְהָ, כֵּל זַיְוַגִּין דְּלִיה אַפְקִיד בִּידְהָא, וּכֵל אַיְנוֹן מַגִּיחִי
קָרְבָּא, וּעַל דָּא, וּשְׁלָל לֹא יִחְסֶר.

רַבִּי יְוֹסֵי פָּתַח קָרְבָּא אַבְתְּרִיה, וּאמֶר, גַּמְלַתְהוּ טֻוב וְלֹא
רַע כֵּל יִמְיִי חַיִּיה. גַּמְלַתְהוּ טֻוב, הִיא זְמִינַת טָב
לְעַלְמָא, זְמִינַת טָב לְהַיְכָלָא דְמַלְכָא וּלְבָנִי הַיְכָלִיה. וְלֹא
רַע. בְּגִין דְּכַתְּבִיב, (בראשית ב) וַעֲזֵין הַדּוֹעַת טֻוב וְרַע, טֻוב
אִימָתִי, בְּזַמְנָא דְאַיְנוֹן יִמְיִי הַשְׁמִים, נְהַרְיֵין עַלְהָ, וּמַזְדוֹגָן
עַמָּה כְּדַקָּא יָאוֹת, דְאַיְנוֹן יִמְיִי חַיִּיה. בְּגִין דְּעַזְנַת הַחַיִּים,
שְׁדָר לְהָ חַיִּים, וּנְהַרְיֵר לְהָ. וּבְהַהוּא זַמְנָא גַּמְלַתְהוּ טֻוב
וְלֹא רַע. אָמֶר **רַבִּי אָבָא שְׁפִיר** הוּא, וּכְלָהּוּ קָרְבָּא בְּכַגְסַת
ישראל אַתְּמָרָה.

(ויקרא יב) **אֲשֶׁה** כִּי תְזַרְעֵע. **תַּגְיִנֵּן**, **אֲשֶׁה** מְזֻרָעַת תְּחִלָה יוֹלְדָת
זָכָר. **רַבִּי אָחָא** אָמֶר, הָא **תַּגְיִנֵּן**, דְקִוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא
גָזֹר עַל הַהִיא טֶפֶה, אֵי אִיהוּ דָבָר אֵי אִיהִי נַוְקָבָא, וְאֵת
אִמְרָת אֲשֶׁה מְזֻרָעַת תְּחִלָה יוֹלְדָת זָכָר. אָמֶר **רַבִּי יְוֹסֵי**,
וְדֹאי קִוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא אַבְחִין בֵּין טֶפֶה הַדְכּוֹרָא וּבֵין
טֶפֶה דְנוֹקָבָא, וּבְגִין דְאַבְחִין לֵיהֶ, גָזֹר עַלְיָה, אֵי לְהַוו
דָבָר אוֹ נַוְקָבָא.

אָמֶר **רַבִּי אָחָא**, וַיְלַדָה זָכָר, וּכְיִזְרֵעֵן דְמְזֻרָעַת יוֹלְדָת,
דְכַתְּבִיב, וַיְלַדָה (אַלְאָ), הָאֵי קָרְבָּא הַכִּי מְבָעֵי לֵיהֶ,

אֲשֶׁר כִּי תָהָר וַיָּלֹדָה זָכָר. (ס"א תזריע ויהה זכר) מהו, כי תזריע וילדה. אמר רבי יוסי, אתה, מן יומא דאתעברת עד יומא דioldat לית לה בפומא, אלא ילדו דילדה אי להוי דבר, ועל הא, אשה כי תזריע וילדה זכר.

אֲשֶׁר כִּי תָרִיעַ. רבי חזקיה פתח, (תהלים קד) מה רב מעשיך יי'. כמה סגיאין עובדוהי דמלכא קדישא בעלמא, מטל לבך גנטיל בידוהי כמה (דף מג ע"א) מקטוריין בחדא, וזרע לוון בזמנא חדא, ולברת נפיק כל חד וחד בלחוודי. בה קודשא בריך הויא עביד עובדוהי בחכמה, ובחכמה גטיל כלל חדא וזרע לוון, ולברת נפקו כלל חד וחד בזמניה, חדא הוא דכתיב, (תהלים קד) כלל בחכמה עשית.

אמר רבי אבא, מה רב מעשיך יי', כמה סגיאין אינון עובדוהי דמלכא קדישא, וכלהו, סתימין בחכמה, חדא הוא דכתיב כלל בחכמה עשית. כלל בחכמה כלילן, ולא נפקי לבך אלא בשביבין ידיין, לגבי בינה. ומתרמן, אתעבדו כלל ואחתתן, חדא הוא דכתיב, (משל) ובתבונה יתכוון. ועל דא כלל בחכמה עשית, בבינה. מלאה הארץ, הארץ: דא崩ת ישראל, דמתמן את מליא מפלא, כמה דאת אמר (קהלת א) כלל הנחלים הולכים אל הים וגוו. קנייניך. דהיא אפיקת לוון

לבדתך, הדא הוֹא דכְתִיב, (בראשית ב) אלֹה תֹּלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, בָּה' בְּרָאָם. בגִינִי כֵּד מְלָאתה הָאָרֶץ קְגִינִיבִיךְ.

תא חוו, בשעתה דבר נש אתי לאתקדשא לאונדוווגא بنוקביה, (בכוננה) ברעותא קדיישא דיליה, אתעד עליה רוחא (אחרא) קדיישא, כליל דבר ונוקבא. ורמייז קודשא בריך הוא לחד שלוחא ממנה על עדוייהון דבני נשא, ומני בידיה ההיא רוחא, ואודע ליה, لأن אתר יפקוד ליה. הדא הוֹא דכְתִיב, (איוב ג) והלילה אמר הורה גבר. הלילה אמר, לההוא ממנה, הורה גבר מפלניא, וקודשא בריך הוא אפקיד ליה, לההוא רוחא, כל מה דאפקיד, זה אוקמוני.

כדיין רוחא נחתא, וחד צולמא עמייה, (ק"ד ע"ב) לההוא דקאים בדיקנית לעילא, בההוא צולמא אטברי (ס"א אחרבי), בההוא צולמא אזיל בהאי עלמא. הדא הוֹא דכְתִיב, (תהלים לט) אֵך בְּצָלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. בעוד דהאי צולמא אשתחח (ויחי ר"ב ע"א) עמייה דבר נש, (בצולמא דיליה) קאים בהאי עלמא, דמתחבראן בחדא (ס"א אשתחח עמייה בר נש קאים בהאי עלמא ותרין איינון דמתחברן בחדא), ישלה מה מלפה אזהר לבני נשא ואמר, (שיר השירים ב) עד שיפוח היום ונסו הצללים, תרי.

וּבְסֶפֶר אֶחָד חֲרֵשִׁין דָאַשְׁמָדָאִי, אַשְׁכְּחֵנָא דָאַיְנוֹן דִּידְעֵי
(ס"א דבעה) לְחֲרֵשָׁא חֲרֵשִׁין מִסְטָר שְׁמָאָלָא,
וְלֹא תַּדְבְּקָא בָּהוּ, יְקוּם לְגַהּוֹרָא דְשָׂרְגָא, אוֹ בָּאַתָּר
דִּיתְחֻזּוֹן אַיְנוֹן צוֹלְמִין דִּילִיה, וַיִּמְאָא אַיְנוֹן מְלִין
דִּמְתַתְקָנִי לְאַיְנוֹן חֲרֵשִׁין, וַיִּקְרֵי לְזֹן, לְאַיְנוֹן סְטְרִין
מְסָאָבִין, בְּשָׁמְהָן מְסָאָבִין דִּילְהֹן, וַיִּזְמְמִין (וַיָּמִין) צוֹלְמִין
דִּילִיה לְאַיְנוֹן דְּקָאָרִי, וַיִּמְאָא דְּהֹוָא אַתְּתָקָן בְּרַעֲוִתִּיה לְהֹוָא
לְפַקּוֹדִיִּיהָוָה, וְהֹוָא בָּרָבָר נְשָׁנָק מִרְשָׁוֹתָא דְּמָאָרִיה וְפַקְדוֹנָא
דִּילִיה, יְהִיב לְסֶטֶר מְסָאָבָא.

וּבְאַיְנוֹן מְלִין דְּחֲרֵשִׁין דָאַיְהוּ יִיְמָא, וַיִּזְמְמִין (נ"א וַיָּמִין) לְזֹן
לְצֹלְמִי, אַתְּחֻזּוֹן תְּרִין רֹוחִין וּמִתְתַּקְנִין בְּאַיְנוֹן
צוֹלְמִין דִּילִיה, בְּחִיזּוֹן דְּבָנִי אַבְשָׁא, וּמוֹדָעִין לְיהָ מְלִין
לְאַבְאָשָׁא, וּמְלִין לְאוֹטָבָא, לְזַמְבִּין יִדְיעָן. וְאַלְיאָן תְּרִין
רוֹחִין, דְּלָא אַתְּכְלִילוּ בְּכָלְלָא דְגַופָּא, הַשְׁתָּא אַתְּכְלִילָן
בְּאַלְיאָן צוֹלְמִין, וּמִתְתַּקְנָן בָּהוּ וּמוֹדָעִין לְיהָ לְבָרָבָר נְשָׁמְלִין
לְאַבְאָשָׁא, וְדָא הֹוָא דְבָפִיק מִרְשָׁוֹתָא דְמָאָרִיה, וְפַקְדוֹנָא
דִּילִיה, יְהִיב לְסֶטֶר מְסָאָבָא.

תָּאָחֵזִי, אָסִיר לְיהָ לְבָרָבָר נְשָׁלָאָה מְאַנְיִי דִּבְיתָא,
וְלֹא פָקַדָּא לְיהָ לְסֶטֶר אַחֲרָא, דְּלָא אַצְטָרִיךְ, אוֹ
מְלָה אַחֲרָא דְכֻוּתִיהָ, (ס"א דְבִימִיה לְקַבְּלָא לְיהָ) דְּהָא כִּמָּה גִּרְדִּינִי
בְּיוֹסִין זַמְבִּין לְהֹוָא מְלָה לְקַבְּלָא לְיהָ, וּמְהֹוָא זַמְנָא,

לא שארו עליה ברכאן, דהא מסתרא אחרא הוा. כל שבן מאן דאומין ברעوتיה על ההוא טיבו עלאה דיליה, לאחרא וילסטרה אחרא. דהא, מההיא דאומין ליה הו. ובכ קרייבו יומין דבר נש לנפקא מהאי צולמא, ההוא צולמא עלאה דיהבי ליה, אתיא ההוא רוחא בישא ההוא מתדקק ביה בכל יומא, ונטיל ליה לההוא צולמא, ואתתקן ביה ואזיל ליה, ולא אתחזר ביה בבר נש לעלמיין. כדי ינדע דהא אתדחיא הוא מכלא.

תא חז, בשעתא דנסמתא נחתא לאעלא ליה בהאי עלמא, נחתא בגנטא דעדן דארעא, וחמאת יקרא דروحיהון דצדיקיא קיימין שורין שורין. לבתר איזלא לגיהם, וחמאת להו לרשייעיא דצוחין ווי ווי, ולא מרחמי עלייה. ובכלא אסהידו בה סהדותא, וההוא צולמא קדיישא קיימה עלייה, עד נפיק לעלמא. (דף מ"ג)

(ע"ב)

כד נפיק לעלמא, איזדמן ההוא צולמא לגביה, ואשתחוף בהדייה, ואתרבי עמייה. פמה דאתמר, (תהלים לט) אה בצלם יתחלק איש. ובזהוא צלם אשתחפו (אשתחפו) יומוי דבר נש, ותלין ביה, הדא הוא דכתיב, (איוב ח) כי תמול אנהנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי צל ימינו ודא. ומן יומא דמתעbara אתה עד יומא דאולדת,

לֹא יַדְעֵין בְּנֵי נְשָׂא עֻזְבָּדוֹי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּמְהָא
אִינְנוּ רַבְּרַבְין, וּכְמָה אִיבְּנוּ עַלְאַיִן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב,
(תהלים קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְיָ וְגַוּ.

תָּא חָזֵי, כֹּל רַוְחַיִן דְעַלְמָא בְּלִילָן דְכָר וְנוֹקְבָא, וּכְדָ
נְפָקִין, דְכָר וְנוֹקְבָא נְפָקִין, וּלְבַתְרַ מַתְפָּרְשָׁן
בְּאַרְחִיָּהוּ, אֵי זָכֵי בָּר נְשָׁה, לְבַתְרַ מְזֻהָּוָגִי כְּחַדָּא. וְהִיְינוּ
בַת זָוָגּוּ, וּמַתְחַבְּרוּ בְּזַוְוִגָּא (ס"א בְּנוּנוֹא) חַד בְּכָלָא, רַוְחָא
וְגַוְפָא. דְכַתִּיב, (בראשית א) תֹּצֵא הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה לְמִינָה.
מַאי לְמִינָה. הַהְוָא רַוְחָא דְבָר נְשָׁה דְנַפְּקִיךְ זָוִגִּיהִי דְדִמִּי לֵיהִי.
וּמַאי הָאָרֶץ, כִּמְהָ דָאת אָמֵר, (תהלים קלט) רַקְמָתִי בְּתַחְתִּיוֹת
אָרֶץ. וְהָא אַוְקָמוֹה. תֹּצֵא הָאָרֶץ וְדָאי, דְהָא מִנְהָ
נְפָקִין נְפָשׁ חַיָּה, כִּמְהָ דְאוֹקִימָנָא, דָא רַוְחַיָּה דָאָדָם
קָדְמָאָה, הִיְינוּ דְכַתִּיב, (בראשית ג) וּמִפְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הַגָּן. וּמִפְּרֵי הָעֵץ, דָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הַגָּן, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאָשָׁה, תְּגִיבָּן, הִיְינוּ, אָשָׁה כִּי תְּזִירָע
וַיָּלְדָה זָכָר, כְּתִיב. וְלֹא בְּלִיל דְכָר וְנוֹקְבָא, כְּפָום אָוֹרְחוֹי
דְעַלְמָא, הָאִינְנוּ, גָּרְמוּ לֵיהִי, דָלָא מַתְחַבְּרוּ, כִּמְהָ דְנַפְּקָוּ
מַלְעִילָא זָוָגוֹת.

בְּגַיִן דָאָדָם קָדְמָאָה, וְזָוָג דִילִיהִ, חַבוּ לְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא, וְעַל דָא מַתְפָּרְשִׁין, כִּד נְפָקִין מַלְעִילָא, עַד
דְהָהָ רַעֲוָא קָמִי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵי זָכָה בָּר נְשָׁה,

יהבין ליה זוגתו, ואי לא, מפריישין לה מגיה, ויהבין לה לאחרא, מולידין בגין דלא בדקא יאות. ועל דא כתיב, (בראשית¹) לא ידונ רוח**י** באדם. מאיר רוח**י**, רוחו מבעי- ליה, אינון תריין רוח**י**, דנפק**י** זוגות, לא ידונון כחדא, ועל דא כתיב, יולדת זכר, ולא כליל דבר ונוקבא, בפום אורחותי לעלמא, דאיןון גרמו.

רבי אלעזר אמר לאו הבי, זהא פלא, דבר ונוקבא כלילן כחדא, ומתרפשן לבתר, אבל יולדת זכר, כלילן כחדא מסטרא דימינה, ואם נקבה תלד, כלילן בחד נוקבא ודבר מסטרא שמאלא, דשלטה סטר שמאלא על סטר ימינה יתר, וזכר אתפפיא ביימינה דלא שלטה, וכדין ההוא דבר דנפיק מגו נוקבא, מסטר שמאלא, כל אורחותי בנוקבא (ולא אקרי דבר), אבל דבר דנפיק מגו ימינה, הוא שלטה, ונוקבא דנפק**א** מגיה אתפפיא, זהא סטר שמאלא לא שלטה, ועל דא יולדת זכר כתיב.

וכמה אלף ורבנן נפק**י** בזמנא חדא לעלמא. ומן יומא דאפקת לון, לא אקרזן נפשן, עד דאתיניישבן בגופא. וכמה הוא, ל"ג ימים. היינו דכתיב, ושלשים يوم ושלשת ימים וגוז. וטמאה שבעת ימים, זהא כל שבעת ימים לא עליין רוחין לגבה, לאתקשרא בה, וכל אלין

שְׁבָעַת יְמִים, רׂוֹחָא אֶזְלָא בְּגֻפָּא, לְאַשְׁכָּחָא אֲתָרִיה.
וְכַדֵּין כְּתִיב, (ויקרא כב) **וְהִי שְׁבָעַת יְמִים תַּחַת אַמּוֹ.**
וּבַיוֹם אֶת מִינָּהָה, אֲתַהְדְּרוֹ רׂוֹחָא וְגֻפָּא לְאַתְּחֹזָה קְמִי
מְטַרוֹגִינִיתָא, וְלְאַתְּקַשְּׁרָא בָּה, וּבְדָכוֹרָא, בְּגֻפָּא
וּבְרוֹחָא. וּשְׁלַשִּׁים יוֹם וּשְׁלַשִּׁת יְמִים תִּשְׁבַּעַל דְּמִי טְהָרָה,
לְאַתִּי שָׁבָא רׂוֹחָא בְּגֻפָּא. **וְג'** יְמִים מֵאִי עֲבִידָתִי הָגָן. **אֶלָּא**
שְׁלַשִּׁת יְמִים דְּמִילָה, דְּרָבִיא פָּאִיב, וְרוֹחָא לֹא שְׁרִיא
מְדוּרִיה בְּגֻפָּא כְּשֶׁאָרְיוֹמִין, **וּעַל דָּא** וּשְׁלַשִּׁים יוֹם
וּשְׁלַשִּׁת יְמִים תִּשְׁבַּבְדִּמִּי טְהָרָה.

רְעוּיאָה מְהִימָּנָה

(ויקרא יב) **וּבַיוֹם הַשְׁמִינִי יָמֹל**
בְּשָׁר עֲרָלָתוֹ. פְּקוּדָא
דָּא, לְמַגְנָר לְתַמְגִנָּא יוֹמִין
גּוֹיָרוֹ דְּקִיּוֹמָא קְדִישָׁא. רֹזָא
עַלְאתָה, דְּכַתִּיב, (תהילים כה)
סּוֹד יְיָ לִירְאֵי וּבְרִיתָו
לְהֽוֹדִיעָם. לְמַאן, לְאַינְנוּ
יִרְאֵי אַיִנָּן דְּחַלִּי חַטָּאתָה,
דָּהָא רֹזָא דְּקִיּוֹמָא קְדִישָׁא
לֹא אַתְּחֹזֵי לְגַלְגָּלָה בָּר לְהָוָה.
וּרֹזָא דְּקִיּוֹמָא קְדִישָׁא, דָּא
אָוְקָמוֹה וְאַתְּמָר בְּכָמָה
דְּוִיכָּתִין.

בְּדִמִּי טְהָרָה בְּקָדְמִיתָא,
וְלֹבֶתֶר יְמִי טְהָרָה.
בְּדִמִּי טְהָרָה, אֶלְיָזֶר, דְּמִי
מִילָה, דְּמָא בְּתַר דְּמָא דְּאַתִּי
מְרָבִיא, וּקְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
גַּטִּיר לְאַיִנּוֹן דְּמִי כָּל אֶלְיָזֶר
יוֹמִין, הַדָּא הַוָּא דְּכַתִּיב,
תִּשְׁבַּבְדִּמִּי טְהָרָה. טְהָרָה
סְתִּים, וְלֹא אַדְכִּיר הַיָּא
בְּתַרְאָה, דָּלָא תִּמְאָה טְהָרָה
דְּמְטַרוֹגִינִיתָא, אֶלְאָ טְהָרָה
סְתִּים, דְּמִי טְהָרָה אַקְרָזִין.
אֶלְיָזֶר דְּמִי דְּכִיאָ.

וַיַּרְא דָא, לְחֵי יּוֹמִין, אִיהוּ
 חַיּוּבָא עַל עַלְמָא, לְכָל עַמָּא
 קַדִּישָׁא. דְכַתִּיב, וּבִיּוֹם
 הַשְׁמִינִי יָמֹל בְשָׂר עַרְלָתוֹ.
 יוֹם הַשְׁמִינִי, דָא הוּא אַתָּה
 קִיּוֹמָא קַדִּישָׁא, וְאִיהוּ
 תִּמְינָנָה לְכָל דְרָגֵין. וּגְנוּרוֹ
 דְהַהוּא קִיּוֹמָא, לְאַעֲבָרָא
 הַהוּא עַרְלָה. מַקְפֵּי בְּרִית.

דָהָא בְּהַהוּא וּמְנָא

קַדִּישָׁא לְאַעֲבָרָא הַהוּא
 עַרְלָה מַקְפֵּי בְּרִית, קַודְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּנִישׁ בֶּל פֶּמְלִיא
 דִילִיה, וְאַתְגָּלִי וְדָאי
 לְאַעֲבָרָא לְהַהוּא עַרְלָה
 לְעַילָּא, מַקְפֵּי בְּרִית קִיּוֹמָא
 קַדִּישָׁא. דָהָא בֶּל עַוְבָּדִין
 דְיִשְׂרָאֵל עַבְדִּין לְתַתָּא,
 מַתְעָרֵי עַוְבָּדָא לְעַילָּא.
 וּבְהַהוּא וּמְנָא אַתְדְּחִיא
 הַהוּא עַרְלָה, מֶכֶל עַמָּא
 קַדִּישָׁא לְעַילָּא. וְלֹהֵהוּא
 עַרְלָה מַתְקִינִי מְאַנָּא חֲדָא
 בְּעַפְרָא, לְאַשְׁרָא הַהוּא

(וַיַּקְרֵא יְהוָה בְּכָל קָדְשָׁה לֹא תַגַּע
 וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ וְגַוּ). תָא
 חַזְוֵי, בְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, כְּנַסְתָּה
 יִשְׂרָאֵל, נִטְלָא מִבֵּי מֶלֶכָא
 מְזֻונָא לְרוֹחַחַיּוֹן דְבָנֵי נְשָׂא,
 וּזְבַת (דף מ"ד ע"א) לְהֵה בְּקָדוֹשָׁה.
 בָר לְהֵגִי, עַד דְאַתִּישְׁבֵן
 בְגַוְפָא אִינְזָן רַוְחִין, בְתַר
 תַלְתִּין וְתַלְתִּת יוֹמִין, אַשְׁגַּחַת
 עַלְיָהוּ כָל יוֹמָא, דָהָא רַוְחִין
 מַתְקִשְׁרָן בְגַוְפָא כְשָׁאָר בְּנֵי
 עַלְמָא, כִּמָה דְהֵי לֹא
 שְׁרִיא אֶלָּא בְאַתָּר שְׁלִים,
 כֹּה כָל עַוְבָּדָיו כְהֵא גַּוּגָּא,
 עַד דְאַשְׁתְּלִימָן. בְכָל קָדְשָׁ
 לֹא תַגַּע, לְאַשְׁגַּחַת עַלְיָהוּ.
 וְאֶם נִקְבָּה תַלְדֵד. כִּמָה
 דְאַוְקִימָנָא, דְשַׁלְטָא
 סְטָר שְׁמָאָלָא יִתְיר
 וְאַתְפִּיא יְמִינָא, וְעַל דָא
 כָלָא עַל חַד תַּרְיִין, רַחִיקָא

ערלה בנויה. ברוזא דכתייב,
(ישעה סה) ונחיש עפר לחמו.
(בראשית ג) ועפר תאכל כל ימי
ח'יך.

מִבָּאָן, (תיקון ס"א) דלא
אַצְטְּרֵיךְ לְאַנְהָגָן
קָלְנָא בְּהַהוּא אֶתֶּר, אֲפָעַל
גַּב דְּמַעֲבָרִי לִיהְיָה מִקְפֵּי הָאֵי
בְּרִית, וְדוֹכְתִּיהְ, פֶּד
מִתְעַבְּרָא מְהָאֵי בְּרִית,
עַפְרָא אִיהְוּ, (ס"א דהא) דהָרִי
בְּתַר דְּהַהוּא נַחַש אַתְעַבֵּר
מִקְפֵּי אָדָם, קָוְדְשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא שְׁוֵי לִיהְיָה מִדּוֹרִיה בְּעַפְרָא,
דְכַתִּיב וְעַפְרָא תְאַכֵּל כָּל יְמֵי
ח'יך. ובין קָוְדְשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא פֶד אַעֲבֵר לִיהְיָה מִקְפֵּי
אָדָם שְׁוֵי מִדּוֹרִיה בְּעַפְרָא
וְאַתְקִין לִיהְיָה, פֶד בְּהַהוּא
גְּנוּנָא מִפְשָׁת, אֲנוֹ צְרִיכִין פֶד
מִעֲבָרִין לְעַרְלָה, לְאַתְקִינָא
לִיהְיָה עַפְרָא, לְמַהֲיוֹ בֵיהְיָה
מִדּוֹרִיה.

כָּל בֵּרְגַּש אַצְטְּרֵיךְ לְקָרְבָּא
הַהוּא בְּרָא קְרַבְנָא לְקָוְדְשָׁא

נוֹקְבָּא, מִדְכּוֹרָא,
לְאַתְקִשְׁרָא רֹוחָא בְּגֻפָּא,
דְהָא שְׁמַאֵּלָא לֹא אַתִּיְשָׁבָא
הַכִּי בְּיַמִּינָא, וְאַשְׁתְּבַחַת
בְּתוֹקְפָא יְתִיר.

(ויקרא יב) אָשָׁה בַּי תְּזִרְעֵעַ
וְיַלְדָה זָכָר וְגַן. רַבִּי
יְהִינָה פָתָח, (שמואל א, ב) אֵין
קָדוֹשׁ כִּי בַי אֵין בְּלַתָּךְ
וְאֵין צָור בְּאֱלֹהִינוּ, הָאֵי
קָרָא קְשִׁיא, אֵין קָדוֹשׁ כִּי,
מִשְׁמָעַ דְאִיכָּא קָדוֹשׁ דְאִיכָּא,
בְגַין דְכַתִּיב כִּי, וְאֵין צָור
בְּאֱלֹהִינוּ, מִשְׁמָעַ דְאִיכָּא
צָור אַחֲרָא.

אֵלָא וְדָאִי, אֵין קָדוֹשׁ כִּי,
דְכַמָּה קְדִישֵין גִּנְהָג,
קְדִישֵין לְעִילָא, דְכַתִּיב,
(דנייאל ד) וּמְאַמֵּר קְדִישֵין
שְׁאַלְתָּא. יִשְׂרָאֵל קְדִישֵין
גִּנְהָגוֹ, דְכַתִּיב, (ויקרא יט)

בריך הוא, בחרוזה, ברעו
הלבא, למייל לייה תהות
גדרפי השכינה, ואתחשב
קומי קידשא בריך הוא
דאיהו קרבנא, שלים
לאתקבלא ברעו.

וקרבנא דא, בגונא

קרבנא

הבעירא, דא לח' יומין, ודא
לח' יומין, דכתיב, ומיום
השמיini והלהא ירצה, במא依
ירצה. במעבר עליה חד
שבתא, כיון האעבר עליה
חד שבתא, בדין ירצה דא
לקרבנא, ודא לקרבנא.
אמאי. בגין הדתדק
ואזdemן לנבי ההוא שבתא,
רוא הבירת קדישא, ועל דא
כלא ברוא עלאה איהו. (ע"ב
רעה מהימנה)

רעה מהימנה) כהן צור כאליהינו. אית
צורך, דאקרי צור, (ישעה נא) הביטוי אל צור חוצבתם. (שמות
י) והבית בצור. הנבי עומד לפניה שם על הצור בחורב.
וכלהו אקרונו צור, אין צור בכלהו כאליהנו, דיליה
שולטנו ומלכotta על כלא.

קדושים תהין. וכלהו
קדישין, ולאו קדישין כי".
ומאי טעם. בגין דכתיב,
כי אין בלטה. מא, כי אין
בלטה, אלא קדושה
דקודשא בריך הוא בלתי
קדושא דלהון, דהו לא
אצטריך לקדושה דלהון.
אבל איבון, לאו איבון
קדישין בלטה, ודא הוא, כי
אין בלטה, אין קדושה
דלהון, בלטה.

ו אין צור כאליהינו. כמה
DAOקמו, דקודשא
בריך הוא צר צורה בגו
צורה, ותקין ליה, ובפה
רוחא חי, ואפיק ליה

לאוירא דעלמא, דבר אחר, דבר
צורך, דאקרי צור, (ישעה נא) הביטוי אל צור חוצבתם. (שמות
י) והבית בצור. הנבי עומד לפניה שם על הצור בחורב.
וכלהו אקרונו צור, אין צור בכלהו כאליהנו, דיליה

רבי חייא ורבו אחא הו יתבי ליליא חד קמיה דרבוי
אבא. קמו בפלגות ליליא למלי עי באורייתא. עד
דנפקו לבר, חמו חד ככבר דהוה בטש ג' זמני בככבר
אחרא וסתים נהורייה. ארהבי שמעו תרי קלי בתרי
סטר, קלא חד לستر צפון לעילא, וקלא (דף מ"ד ע"ב) חד
לחתא. וההוא קלא אבריו ואמר, עולו ואתכנישו
לאתרייןכו, השטה אסתמרותא דנווקבא פתיחה, קידשא
בריך הוא עאל לטילא בגנתא, לאשתעשות
בצדיקיא די בגנתא, עבר ההוא קלא ושביך.

אהדרו רבי אחא ורבו חייא, אמרו, הא ודאי עדן
רעותא, דאתערותא דפנסת ישראל (עדן) הוא
לאתחברא במלכא קדיישא, אמר רבי אחא, ודאי, לא
(אתחברה) אנגיקת לה כנסת ישראל בקדשא בריך הוא
אלא מגו שירתא, מגו שבחה דיליה לגביה.

עד דאתי צפרא, ואושיט לה מלכא חוטא דחסד, ורזה
דמליה כמה דאמרין, (אסתר ה) ויושט המליך לאסתר
את שרביט הזהב אשר בידו וגוז. ולא תימה דלה
בלחוודה אושיט לה מלכא דא, אלא לה, ולכל אינון
דמתחרן בה. תא ונທחבר כחדרא. יתבו.

פתח רבי אחא ואמר, (בראשית ב) ויאמר יי' אלhim לא טוב
היות האדם לבדו וגוז. אמאי פתח קרא הבי, אלא

הִא אֲתָמָר, דַעַל דָא לֹא כְתִיב, כִּי טוֹב בִּשְׁנִי, בְגִין דִזְמִין
אָדָם לְאַתְפְּרַשָּׁא, וּכְתִיב, לֹא טוֹב הַיּוֹת הָאָדָם לְבָדָו.
וּכְיַיְלָבְדוּ תּוֹהַ, וְהָא כְתִיב, (בראשית ח) זָכָר וַיַּקְבַּח בְּרָאָם.
וַתִּגְנִין אָדָם הוּא פְּרַצּוֹפִין אֲתָבָרִי, וְאַת אָמַרְתָּ, לֹא
טוֹב הַיּוֹת הָאָדָם לְבָדָו. אֶלָא דָלָא אַשְׁתַּדֵּל בְּנוֹקְבִּיהָ, וְלֹא
הָוֹת לֵיהֶ, סֶמֶךְ לְקַבְּלִיהֶ, בְגִין הָהָוֹת בְּסֻטְרוֹי, וְהָוֹי כְחַדָּא
מְאַחֲרָא, וּכְדִין תּוֹהַ הָאָדָם לְבָדָו.

אֲעַשָּׂה לוּ עֹזֶר בְּנֶגְדוּ. מַהוּ בְּנֶגְדוּ, לְקַבְּלָ אֲנָפּוֹי,
לְאַתְדַבְּקָא דָא בְּדָא אֲנָפּוֹי בְּאֲנָפּוֹין, מַה עֲבָד
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, נִסְרֵר לֵיהֶ וּנְטִילֵן נַקְבָּא מִפְּיהָ, הָדָא
הָוֹא דְכִתִּיב, (בראשית ב) וַיַּקְחֵח אַחַת מַצְלָעוֹתָיו. מַהוּ אַחַת.
דָא נַקְבָּא דִילִיהֶ. כִּמָה דָא אָמַר, (שיר השירים ו) אַחַת הִיא
יָוְנַתִּי תִמְתִּי. וַיַּבְיאֵה אֶל הָאָדָם, אַתְקִין לָהּ כְכָלָה וְאִיתִי
לָהּ לִמְהֹוִי לְקַבְּלָ אֲנָפּוֹי בְּהִירִין אֲנָפּוֹין בְּאֲנָפּוֹין. וּבָעוֹד
דְהָוָה מַתְדַבְּקָא נַקְבָּא בְּסֻטְרוֹי, הָוֹה הָאָדָם לְבָדָו. לְבָתָר,
סְלִיקָוּ תְּרִין, וְקָמוּ שְׁבָע כְחַדָּא.

תָא חֹזֵי, בְשַׁעַתָּא דְאַתְפְּנֵשׁ (ס"א דְאַתְתְּקִנָתָה) לְגַבֵּי אָדָם,
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בָרִיךְ לוֹן, הָדָא הָוֹא דְכִתִּיב,
(בראשית א) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים. כְחַזֵן דְמַבְרֵךְ לְכָלָה בְשַׁבָּע
בְּרָכוֹת. מִכְאָן אוֹלִיפְנָא, חַתּוֹן וּכְלָה, כִּיּוֹן דְאַתְבְּרָכָן
בְשַׁבָּע בְּרָכוֹת אַתְדַבְּקָנוּ כְחַדָּא, כְדוֹגָמָא דְלַעַילָא.

וְעַל דָא מָאוֹ דָאַתִי לְאַתְחַבֵּרָא בְּאַנְטוֹ דָאַחֲרָא, הָא פְגִים זָוָגָא, (בביכול עביד ב' רשותות לעילא) דָהָא זָוָגָא דְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, בֵיהַ בְּקוֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא בְּלַחְדוֹי, בְזָמְנָא דָאַיהָוּ בְּרַחְמִי, וּבְזָמְנָא דָאַיהָוּ בְּדִינָא. פָא חֲזִי, מָאוֹ דְמִתְחַבֵּר בְּאַנְטוֹ דָאַחֲרָא, כְאַילּוּ מִשְׁקָר בֵיהַ בְּקוֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא וּבְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָא קוֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא לֹא מִכְפֵר לִיהְיָה בְתִשׁוֹבָה, וַתִּשׁוֹבָה תָלִיא עַד דִיסְתָלָק מַעַלְמָא, הָא דָהָא הַוָא דְכִתְבֵי, (ישעה כב) אִם יִכְופֵר הַעֲזָן הַזָּהָר לְכָם עַד תְמוּתוֹן. וְאִימְתֵי, בְשֻׁעַתָא דַעַל בְתִשׁוֹבָה לְהַוָא עַלְמָא, וְאֵית לִיהְיָה לְקַבְלָא עַוְנָשָׁא.

רַבִי אַל עַזְרָא אמר, מָאוֹ דְמִשְׁקָר בְּכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, לֹא יִתְקַבֵּל בְתִשׁוֹבָה, עַד דִיתְהַן בְּדִינָא דְגִיהָם. כָל שָׁבֵן, מָאוֹ דְמִשְׁקָר בְּכִנְסָת יִשְׂרָאֵל וּבְקוֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא. וְכָל שָׁבֵן אֵי אַטְרָח לִיהְיָה לְקוֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא לִמְעָבד דִיּוֹקָנָא דְמִזְרָח בְּאַנְטוֹ דָאַחֲרָא, וְאַכְחִישׁ פּוֹמְבִי דְמַלְכָא. רַבִי חִיא פָתָח וְאָמַר, (משל כי) גּוֹזֵל אָבִיו וְאָמוֹ וְגּוֹ. אָבִיו, דָא קוֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא. אָמוֹ, דָא בִּנְסָת יִשְׂרָאֵל. מָאי גּוֹזֵל. בָמָה דָאַת אָמַר, (ישעה ג) גּוֹלָת הָעָנִי בְבִתְיכֶם. וּמָאוֹ אַיהָוּ, מָאוֹ דְחַמִּיד אַתְתָא אַחֲרָא דְלָאוֹ אַיהָי בַת זָוִיגָה.

תִמְןָ תְּבִינָנוּ, כָל הַפְּהָנָה מִן הַעוֹלָם הַזָּהָר בְלֹא בְּרַכָּה, כְאַלוּ

גוזל לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל, בכתב גוזל אביו ואמו וגוי. כל הבנה מן העולם הזה, כלל דא, איהו אינתו. מאן דאתדק באנטו למחייב מפה, אף על גב, דאייה פנוייה, ואהני מנה بلا ברכה, באלו גוזל קודשא בריך הוא וכנסת ישראל. מי טעם, בגין דזונגא דלהון, בשבע ברכות הוא. ומה על פנוייה כה, מאן דיתדק באנטו לאחר, דקאים בגונא דלעילא, בזונגא דז' ברכות, על אחת כמה וכמה.

(משלី כח) חבר הוא לאיש משחית, דא ירבעם, כמה דאיكمיה, ואמר אין פשע דאמר הא פנוייה היא, אמי אסור. בגין דא גוזל אביו ואמו הו. ולא עוד אלא לחבר הוא לאיש משחית. מאן הוא איש משחית. דפיגים דיוקנא ותקונא דלעילא. כל שכן מאן דחמיד לאנטו לחבריה לאתדקא (ס"א ואתדק ביה) ביה, (דף מ"ה ע"א) דפיגים יתיר. ועל דא אתפיגים הוא לעלמיין. איש משחית, דפיגים לעילא, ופיגים לתחטא, ופיגים לבפשיה, בכתב משחית, ובכתב, (משלី ו) משחית נפשו הוא יעשה.

רבי אבא פתח ואמר, (בראשית לב) ויאמר שלחני כי עלה השחר וגוי. ויאמר שלחני, וכי עקדת תורה בידיה דיעקב. אלא זכאיין אינון צדיקין, קודשא בריך הוא חס על יקרה דלהון, ולא שבק לון לעלמיין. הדא הוא

דכתיב, (תהלים נה) **לَا יִתְןֵן לְעוֹלָם מוֹט לְצִדְיק.** וְהִיא כתייב,
(בראשית לב) **וַתִּקֻּעַ כַּפְרִירֵךְ יַעֲקֹב.**

אֵלָא לְדִידְיהָ גָּבָה. וְהִיא אַתָּמָר, כִּתְיב (בראשית לב) וְהִיא לֹן
בְּלִילָה הַחֲנוֹא בְּמַחְנָה. וּכְתִיב וַיַּקְחֵם וַיַּעֲבִירְם אֶת
הַפְּחָל מַאי הָוֹה דַעַתְּיָה דִיַּעַקְבָּ, לְמַעַבְרָא לְהֹן בְּנַחַלָּא
בְּלִילָה. אֵלָא חֲמָא מַקְטְּרָגָא אָזִיל בֵּין מִשְׁרִיְּיָא דִילִילָה,
אמֶר יַעֲקֹב אָעָבָר לְגִיסָּא אַחֲרָא דְבָהָרָא, דְלֹמָא לֹא
יִשְׂתַּכְחַ עַרְבּוֹבִיא.

מַאי קָא חֲמָא. חֲמָא שְׁלַחוֹבָא דְאָשָׁא מַלְהָטָא, אַזְלָא
וַטָּאָס בֵּין מִשְׁרִיְּתִיהָ אָמֶר יַעֲקֹב מוֹטָב לְגַטְלָא
מַהְכָּא, וּנְהָרָא פְּסִיק בְּגּוֹן, וְלֹא יִשְׂתַּכְחַ עַרְבּוֹבִיא. מִיד
וַיַּקְחֵם וַיַּעֲבִירְם אֶת הַפְּחָל. וַיַּוּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, מִפְּאוֹן
אָוְלִיפְנָא מַאן דְאָשַׂתְכָה בְּלַחְזָדָיו בְּבֵיתָא בְּלִילָה, או
בְּיַמָּא בְּבֵית מִיחְדָּא, כֹּל שְׁפַנְן בְּלִילָה, מַאי מִיחְדָּא.
מִיחְדָּא מִשְׁאָר בַּיְתֵין. או מַאן דָּאָזִיל בְּלַחְזָדָיו בְּלִילָה
יִכְיל לְאַתְזָקָא.

תָּא חֹזֵי וַיַּוּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, פְּדִין וַיַּאֲבַק אִישׁ עַמוֹּ וְגוֹ.
תַּגְבִּין מִסְטָרָא דְדִינָא קָא אַתִּי, וְשׁוֹלְטָנִיה בְּסַטָּר
לִילָה. מַאי בְּסַטָּר לִילָה. לְאַעֲלָא גִּלוֹתָא (נ"א בְּגִלוֹתָא) בַּיּוֹן
דְּסַלִּיק נְהָרָא, תַּשְׁשֵׁחַ חִילִיה, וְאַתְגָּבֵר עַלְיהָ חִילִיה
דִיַּעַקְבָּ. (נ"א הוֹא) דְהָא מִסְטָרָא דְלִילָה קָא אַתִּי, וּבְזַמְנָא

דְּהֹהֶה לִילִיא לֹא הָוֶה יִכְיַל בֵּיהֶ יַעֲקֹב. כִּד סַלִיק בְּהֹרֶא אַתְּקָה חִילָא דַיְעָקֹב, וְאַחַד בֵּיהֶ, וְאַתְּגָבֶר עַלְיהָ. חַמְא לִיהֶ יַעֲקֹב דַהָא שְׁלִיחָא הוּא.

אָמַר לִיהֶ שְׁבוֹק לֵי דָלָא יִכְיַלְנָא לֹא. מַאי טֻמָא לֹא יִכְיַל לִיהֶ. בְּגִין דְהֹהֶה סַלִיק בְּהֹרֶא, וְאַתְּבָר חִילָא דִידִיה, דְכַתִּיב, (איוב לח) בָּרוּן יְחִיד כְכִי בְקָר וַיַּרְיעַו כָל בְּנֵי אֱלֹהִים. מַאי וַיַּרְיעַו. דְאַתְּבָרוּ כָל אַיְנוֹן דְאַתְּיַין מְסֻטָּרָא דְדִינָא. כִּדְיַין אַתְּקָה יַעֲקֹב וְאַחַד בֵּיהֶ.

אָמַר לִיהֶ שְׁלִיחָנִי כִּי עַלְהַ הַשָּׁחָר, מַטָא זְמָנָא לְשַׁבָּחָא שַׁבָּחָא דְקוֹדֵשָא בְּרִיךְ הוּא, וְלְאַתְּכָבֵשָא. וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְחֵךְ כִּי אָמַר בְּרָכַתְנוּ, אָמַר תְּבָרְכָנִי מִבְעֵי לִיהֶ, מַאי אָמַר בְּרָכַתְנוּ. אֶלָא אָמַר לִיהֶ יַעֲקֹב, וְדָא אֲבָא בְּרִיךְ לֵי אַיְנוֹן בְּרָכָא נְדָבָא לְבָרָכָא לְעַשּׂו, וּמְסַתְּפִינָא מְנָה, עַל אַיְנוֹן בְּרָכָא, אֵי אָוְדִית עַלְיָהוּ, (או) אֵי לָאו, או תְּשִׁתְכָה עַלְיִ מְקֻטְרָגָא בְּגִיגִיהָן.

מִיד אָמַר לִיהֶ, וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יִאָמֶר עוֹד שְׁמָךְ. מַאי קָאָמַר לִיהֶ, אֶלָא הַכִּי קָאָמַר לִיהֶ, לָאו בְּחַפְיכִימָוִן, וְלָאו בְּעוֹקְבָא (דילך), רְוּוחָת לְאַיְנוֹן בְּרָכָא, לֹא יִאָמֶר עוֹד שְׁמָךְ יַעֲקֹב, דַהָא לָאו בְּעוֹקְבָא הָוֶה, כִּי אָמַר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל וְדָא אָוְדִי עַלְהָ, וּמְגִיה נְפָקוּ בְרָכָא, בְּגִין דְאַגְתָּ אַחַד בֵּיהֶ, וְעַל דָא, אָנָא וְכָל שָׁאָר אַוְכְלוּסִין, אָוְדִינָא עַלְיָהוּ.

כִּי שְׁرִית עִם אֱלֹהִים וְעִם אָנָשִׁים וְתוֹכֶל, עִם אֱלֹהִים כֵּל אִינְוֹן דָּאָתִין מִסְטָרָא דְּדִיבָּא קְשִׁיא. וְעִם אָנָשִׁים, דָא עַשְׂוֹ וְאַוְכְּלוֹסִין דִּילִיה. וְתוֹכֶל, יְכִילָת לְהֻזֹּן, וְאִינְוֹן לֹא יְכִלֵּין לְהֹ. וְלֹא שְׁבִיק לֵיה יַעֲקֹב, עַד דָאָודִי לֵיה עַל אִינְוֹן בְּרָכָאן, הָדָא הוּא דְכִתְיב וַיְבָרֵךְ אָוֹתוֹ שָׁם.

תָא חִזֵּי, בְשֻׁעַתָּא דְסָלִיק נְהָרָא, אַתְפְּפִין כֵּל אִינְוֹן מְאֵרִי דְּדִינִין, וְלֹא מִשְׁתְּפָחִי, וּבְגַשְׁת יִשְׂרָאֵל מִשְׁתְּעֵי בֵיה בְקֹידְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְהִיא שֻׁעַתָּא עִידָּן דְרָעָוָא הוּא לְכָלָא, וְאוֹשִׁיט לֵה מְלָכָא וְלֹכֶל אִינְוֹן דִמִשְׁתְּפָחִי עַמָּה, שְׁרַבִּיטָא דְחוּטָא דְחַסְד, לְאַשְׁתְּפָחָא בְשַׁלְיָמו בְמַלְכָא קְדִישָׁא, וְהָא אַתְמָר.

תָא חִזֵּי, בְשֻׁעַתָּא דְקוֹידְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַשְׁתָּבָח בָה בְּפְגַשְׁת יִשְׂרָאֵל, בְּאִינְוֹן זְמִינָן דְאַשְׁתָּבָח עַמָּה, וְהִיא מִתְעַרְתָּ רְעוּתָא לְגַבִּיה בְקָדְמִיתָא, וְמִשְׁכָאת לֵיה לְגַבָּה, בְּסָגִיאוֹת חֲבַתָּא וְתִיאָוְתָא, כְּדִין אַתְמָלִיא מִסְטָרָא דִימִינָא, וּכְמָה אַוְכְּלוֹסִין מִשְׁתְּפָחִי בְּסָטָרָא דִימִינָא, בְּכָלָהו עַלְמִין. וּכְדִ קְיָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְעַר חֲבִיבָותָא וְרְעוּתָא בְקָדְמִיתָא, וְהִיא (דף מה ע"ב) אַתְעַרְתָּ לְבָתָר, וְלֹא בְזָמָנָא דָאֵהוּ אַתְעַר, כְּדִין כֵּלָא בְּסָטָרָא דְנוֹקְבָא אַשְׁתָּבָח, וּשְׁמָא לֹא אַתְעַר, וּכְמָה אַוְכְּלוֹסִין קְיִימִי וּמִתְעָרִי בְּסָטָרָא דְשָׁמָא לֹא בְּכָלָהו עַלְמִין. פְּהָא גּוֹנָא

כתיב, (נ"א זרدا הוא דבתי) **אַשְׁהָ כִּי תָזְרִיעַ וַיְלַדָּה זָכָר וְגַן.** מאי טעמא. תנין, עלמא תפאה בגונא דעתמא עלאה אשטכח, ודא כדוגמא דדא.

ועל דא, קודשא בריך הוاء גדור דבר או נוקבא, לאשתפה רעotta בעלמא. ובכלא בעי בר נש לאתדבקא רעotta לעילא לגביו קודשא בריך הוاء, לאשתפה רעון בעלמא. זכה חולקיהון דעתיקיא, דאינון ידען לאדבקא רעottaון לגביו מלכא קדישא, עליהו כתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בי' אלהיכם חיים כלכם היום.

(ויקרא יג) **אָדָם כִּי יְהִי בָּעוֹר בָּשָׁרוֹ שָׂאת אוֹ סְפָתָת אוֹ בְּהָרָת וְגַן.** רבבי יהודה פטה ואמר, (שיר השירים א) אל תראוני שאני שחרחות ששובתני השמש, היא קרא אמר, אבל בשעתא דסירה אתפסיא בגולותא, היא אמרה, אל תראוני. לאו דאייה פקידת דלא למחייב לה, אלא בגין דאייה חמת תיאובתא דישראל לגביה, למחייב נהורהא, היא אמרת אל תראוני, לא תיכלון למחייב לי. אל תראוני ודא. מאי טעמא. בגין שאני שחרחות, בגין דאנא בקדורותא.

מאי שחרחות, שחרה מבעי ליה. אלא, תריין קדרותי, חד ששובתני השמש, דאסטלך מבוי שמשא,

לאנְהָרָא לֵי, וְלֹא סַתְּכָלָא בֵּי. וְחַד דְּבָנִי אֲמִי נְחָרוּ בֵּי.
 שְׁשַׁזְּפָתְבִי, שְׁזַפְּתָבִי מְבָעִי לֵיָה. אֶלְאָ רְמֹז הַוָּא דְּקָא
 רְמִיז, בְּשָׁש. דְּכָד נְהָרָא שְׁמַשָּׂא בְּשָׁש
 נְהָרִין נְהָיר, וְכָד אַסְתָּלָק, כָּל אַינְנוּ שִׁית נְהָרִין
 אַסְתָּלָקָנוּ. בְּנִי אֲמִי, אֶלְעִין אַיְבָּוּן דְּאַתִּין מְסֻטָּרָא דְּדִינָא
 קְשִׁיא. נְחָרוּ בֵּי, כִּמֵּה דְּאַתָּ אָמֵר (תהלים סט) נְחָרָגְנוּ,
 הַדָּא הַוָּא דְּכַתְּיב, (אייכה ה) עַל צְוָאָרָנוּ גְּרַדְפָּנוּ דְּכָד הַוָּו
 עַיְלִין יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, הַוָּא אַזְלִי יִדְיָהוּ מְהַדְקָנוּ
 לְאַחֲרָא, וַיְרִיחֵיָן עַל צְוָאָרָיהָן, וְלֹא יִכְלְלוּ לְאַפְתָּחָא
פּוֹמָא.

שְׁמוּבִי נוֹטָרָה אֶת הַכְּרָמִים, לְמַהְךָ בְּגָלוּתָא, לְנַטְּרָא
 לְשָׁאָר עַמִּין בְּגִינְהָוָן דִּישָׂרָאֵל. כְּרָמִי שְׁלִי לֹא
 נַטְּרָתִי, דָּהָא לֹא יִכְלְבָא לְנַטְּרָא לְהָוָן כְּדָבָר בְּקָדְמִיתָא.
 בְּקָדְמִיתָא בְּטִירְגָּא כְּרָמִי שְׁלִי, וּמְגִיה אַתְּגָּרָה שָׁאָר
 כְּרָמִין. הַשְּׁתָּא בְּטִירְגָּא שָׁאָר כְּרָמִין בְּגִינְן כְּרָמִי שְׁלִי
דְּלַהֲוִי בְּטִיר בְּגִינְיהָוָן.

רְבִי חִיא וְרְבִי יוֹסֵי הַוָּא אַזְלִי בְּאוֹרָחָא, כְּדָמָטוּ חַד בֵּי
 חַקָּל, חַמוּ חַד דְּפִטְירָא דְּקִיטְפָּא בֵּין אַרְחָא לְסִטְרָא
 יְמִינָא. אָמֵר רְבִי יוֹסֵי, עַטְיפָא דְּקוֹטָרָא בְּעִיבִּין שְׁכִיחָה,
 לִית לֹן רְשָׁוּ לְמַחְמִי בְּהַדּוֹתָא, מַיּוֹמָא דְּאַתְּחַרְיבָּבִי
מַקְדְּשָׁא.

פָתָח וְאָמֵר, (תהלים כד) **לִיְיַיְהַ אָרֶץ וּמְלֹאתָה תְּבֵל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ, כִּיּוֹן דָא מֵר לִיְיַיְהַ אָרֶץ וּמְלֹאתָה, אֲמָאי תְּבֵל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ, וּכְיַיְתְּבֵל לְאוֹ מֵן אָרְעָא הוּא. אֲלָא הַכִּי קָאָמֵר, לִיְיַיְהַ אָרֶץ וּמְלֹאתָה, דָא אָרְעָא קָדִישָׁא, דָא קָרְבָּנָה אָרֶץ הַחַיִם. תְּבֵל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ, דָא שָׁאָר אָרְעָא, כִּמֵּה דָאָת אָמֵר (תהלים ט) וְהַוָּא יִשְׁפְּט תְּבֵל בָּצְדָקָה, דָתְבֵל בָּצְדָקָה תְּלִיאָ, וְכֹלָא חד מְלָה.**

רַבִּי חַיִיא אָמֵר, לִיְיַיְהַ אָרֶץ וּמְלֹאתָה. הָאָרֶץ תִּינְחַ וּמְלֹאתָה מַאי הִיא. אֲלָא אַלְיַין נְשֻׁמְתִין דָצְדִיקִיָּא. תְּבֵל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ, תְּבֵל: דָא אָרְעָא דְלַתְתָּא. וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ: אַלְיַין אִיפּוֹן בְּגַי נְשָׂא. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, אֵי הַכִּי בַמְאֵי אָזְקִימְנָא כִּי הַוָּא עַל יָמִים יִסְדָּה וּעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנֵנָה. אָמֵר לִיה וְדָאִי הַכִּי הַוָּא, דְהַהְיָא אָרֶץ הַחַיִם עַל יָמִים יִסְדָּה וּעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנֵנָה, דְכַלְהּוּ נְפָקִי מִהַהְוָא נְהָר עַלְהָה דְבָגִיד וּנְפִיק מַעַדָּן, וּבָהּוּ אַתְתָּקֵנָת לְאַתְעַטְרָא בְמַלְכָא קָדִישָׁא, וְלִמְיוֹן עַלְמִין. (ובגין בר)

מֵי יָעַלְהַ בְּהָר יְיַיְהַ וְגֹוּ, נְקִי כְפִים וּבָר לְבָב אֲשֶׁר לֹא נְשָׂא לְשֹׁוֹא נְפָשִׁי וְגֹוּ. נְפָשׂו כְתִיב, מַהוּ נְפָשִׁי וּנְפָשׂוּ. אֲלָא כֹּלָא חד מְלָה, כִּמֵּה דָאָת אָמֵר (עמוס ז) נְשַׁבַּע יְיַיְהַ בְּנְפָשׂוּ (שמואל א, ב) בְּאָשֶׁר בְּלַבְבִּי וּבְנְפָשִׁי יִعָּשֶׂה. וְדוֹד מַלְכָא אַתְאָחֵיד בְּהַהְוָא לִב וּבְהַהְוָא נְפָשָׁה, וּעַל דָא לֹא נְשָׂא לְשֹׁוֹא נְפָשׂוּ.

עד דהו אזי, ערעו בחד בר נש, ואנפוי מלין מכתשין, והוה קם מתחות אילגא חד, אסתפלו ביה, וחמו (דף מ"ו ע"א) אנפוי סומקין באינון מכתשין. אמר רבי חייא מאן אנת. אמר ליה יודאי אנא. אמר רבי יוסי חטאה הו, דאי לאו הכי, לא אתרשימו אנפוי באליין מרעין בישין, ואליין לא אקרון יסורין דאהבה. אמר רבי חייא הכי הו ודי, דיסורין דאהבה מתחפין אינון מבני נשא.

תא חז, דכתיב אדם כי יהיה בעור בשרו שאות או ספחית או בהרת. הא ג' זיגין הכא, וכלהו אקרון גג עזרעת, הדא הוא דכתיב והיה בעור בשרו לגע עזרעת. מי' גג עזרעת. סגירו בכלא, וכתיב והיבא אל אהרן הכהן וגוו. אבל איבון דיתחzon לבר כתיב, וראשו הכהן וטמא אותו. דהא ודי איבון דיתחzon לבר מבני נשא, מسطרא דמסאבא קא אתין, ולאו יסורין דאהבה בינהו.

אמר רבי יוסי, מנא לנו. אמר רבי חייא, דכתיב, (משל)
כ) טובת תוכחת מגילה מאהבה מסותרת. אי תהיא תוכחת מאהבה (ס"א אינחו תוכחת מאהבה بد אליה), מסותרת מבני נשא. פגונא דא מאן דואה לחבריה ברוחיותא, בעי לאסתרא مليוי מבני נשא, דלא יכSoph מבניו חבריה,

וְאֵי מְלֹוי אִינְנוֹ בְּאַתְגָּלִילִיא קָמִי בְּנֵי נְשָׁא, לֹא אִינְנוֹ בְּרַחִימָתוֹתָא.

כַּךְ קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֵּד אֲוֹכָח לְבָרְבָשׂ, בְּכָלָא אֲוֹכָח בְּרַחִימָתוֹתָא, בְּקַדְמִיתָא מְחֵי לֵיה בְּגַרְמִיה דְּלָגוֹ. אֵי הַדָּר בְּיַהְתָּה, מְוֹטָב. וְאֵי לֹא מְחֵי לֵיה תְּחוֹת תְּוִתְבִּיה, וְאֵלֵין (בעורו) אַקְרָנוּ יִסְוְרִין דְּאַהֲבָה, אֵי הַדָּר בְּיַה מְוֹטָב, וְאֵי לֹא מְחֵי לֵיה בְּאַתְגָּלִילִיא בְּאַנְפּוֹי, קָמִי כֵּלָא, בְּגַיְן דִּיסְתְּכָלוֹן בְּיַה, וַיְגַדְעָנוּ דְּהָא חַטָּאתָה אִיהִי, וְלֹא רְחִימָא דְּמַאֲרִיה הַוָּא.

אָמַר לוֹן הַהוּא בְּרְבָשׂ, בְּקִיטָּרָא דְּעִיטָּא חד אֲתִיתָוֹן גַּבָּאי, וְדֹאי לֹא אֲתָוֹן אֶלָּא מְאִינְנוֹ דְּדַיוּרִיהָוָן בְּבִי רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְּלָא דְּחַלְיָן מְכָלָא. אֵי בְּנֵי דְּאַתְּיָין אֲבָתָרָא יַקְטְּרָגוּ בְּכוֹ, אֵיךְ מְלִיכָּוּ בְּאַתְגָּלִילִיא. אָמַר לֵיה אָוָרִיִּתָּא הַכִּי הַוָּא, דְּכַתִּיב, (משל א) בְּרָאשׁ הַמִּוּתָּת תְּקָרָא בְּפִתְחָי שְׁעָרִים בְּעִיר אַמְּרִיה תָּאָמֵר. וּמָה אֵי בְּמַלְיָ דְּאָוָרִיִּתָּא אֶגְנָן דְּחַלְיִי מְקַמָּה, הָא בְּשַׁתְכָה בְּכַסְוּפָא קָמִי קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּאָוָרִיִּתָּא בְּעֵץ צְחוֹתָא. פָּתָח הַהוּא גְּבָרָא וְאָמַר (מיכה ז) מֵאַל פְּמוֹךְ נֹשָׂא עֹזָן וְגֹזֶן. אֲרִים יְדוֹי וּבְכָה. אֲדָהָכִי מְטוֹן בְּנוֹי. אָמַר בְּרִיהָה זְעִירָא סִיּוּתָא דְּשְׁמִינִיא הַכָּא.

פָּתָח וְאָמַר (קהלת ז) אֶת הַבָּלָרָא תְּרִא בְּיַמִּים הַבָּלָרָי יִשְׁצְדִּיק

אובד בצדקו ויש רשות מאיריך בברעתו. האי קרא
 אוליפנא כי רבוי דוסתאי סבא, דהוה אמר משמיה דברי
 ייסא סבא. את הכל רأיתי ביום הבלתי, וכי שלמה מלכא
 דהוה חכמים על כלל, איך אמר הבי דאייהו חמא כלל
 בזמןא דאייהו אויל בחשובי עלמא דהא כל מאן
 דاشתדל בחשובי עלמא, לא חממי מדוי, ולא ידע מדוי.
 אלא הבי אמרה, ביוםוי דשלמה מלכא, קיימא סיחרא
 באשלמותא, ואתחכם שלמה על כל בני עלמא,
 וכדין חמא כלל, יידע כלל. ומאי חמיא. חמא כ"ל, שלא
 אעדי מן סיחרא. והוה נהיר לה שימושא (ס"א ליה בשמשא).
 הדר הוא דכתיב את הכל רأיתי ביום הבלתי. מאן הבלתי.
 דא סיחרא דאתכלילת מן כלל, מן מיא ואsha ורוחא
 בחדא. בהבל דנפיק מן פומא, דכליל מכלא.

והוא חמיא כ"ל, בההוא הבל דיליה, דאחד ביתה. יש
 צדיק אובד הצדקו, תא חזוי, בזמןא דאסגיאו
 זפאיין בעלמא, האי כ"ל לא אעדי מן סיחרא לעלמיין,
 והאי כ"ל נטול כל משח ורבו וחדו דלעילא, ואתמלוי (ס"א
 יdoi ורווי) ותדי ורבי, בגין לאזדווגא בסיחרא, והוא רוח
 בגיןה.

ובזמןא דאסגיאו חייבין בעלמא, וסיחרא אתחשכת,
 כדין צדיק אובד הצדקו, צדיק נאבד לא

כתיב, אלא צדיק אובד, דהא לא אתה זי' (נ"א אמר חבר) בסירה, ולא בטיל משח ורבו וחדו למלי'א לה, ולא זוגא עמה. ועל דא צדיק אובד, בצדקו, דא סירה, הבгин סירה דלא אשכחת לאזוגא עמיה, הוא אבד, דלא שאיב מהידו ומה דתוּה עביד. וכדין כל סטר שמאלא אתער, וחיבין מארכיבין בשלוה (דף מ"ו ע"ב) בעלמא, הדא הוּא דכתיב, ויש רשות מאיריך ברעתו.

מאי ברעתו בהוּא סטר (נ"א בהיא רעה) דאתדק ביה.תו יש צדיק אובד בצדקו, דכד חיבין סגיאו בעלמא, ודינא תליא (בחובייה) צדיק אובד בצדקו, איהו אתפס בחובייה, כגון אבא דאתפס בחובייה דבני מאייה, הדוּו בלהו חציפין (לגביה), והוא לא אסחד בהו ולא אכיסף להו לעלמיין, ומחי בידן, דלא נתגרי בהו בראשיעיה (נ"א ולא מחי בידיהון דלא מתגרו בהו). והוא אמר לנו, (תהלים ל) לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה. אמר אבוי, ודאי קידשא בריך הוּא עביש לי בדא, הדא הוּה רשׁוּ בידי למחאה בידיהון, ולא עבדית, ולא אכיספנא (נ"א אובייחנא) להו, לא בטמירו, ולא באתגליא.

תו פתח בריה אחרא ואמר, (בראשית ב) וויצר יי' אלהים את האדם עפר מן האדמה וגו'. וויצר יי' אלהים, בתרי יודין, בתריין יצרין, יצר טוב ויצר רע, חד לקבל

מֵיא, וְחַד לְקַבֵּל אָשָׁא. יי' אֱלֹהִים, שֵׁם מַלְא. אֶת הָאָדָם,
כָּלִיל דָּכָר וּנוֹקֵבָא. עַפְרָםְן הָאָדָמָה, דָּא עַפְרָא דָאָרָעָא
קָדִישָׁא, דָמְתָמָן אַתְבָּרִי, וְהַוָּא אַתָּר דְבֵי מַקְדְּשָׁא.
וַיְפַח בְּאַפְיוֹ נְשָׂמָת חַיִים, הָא נְשָׂמָתָא קָדִישָׁא,
דָא תִּמְשָׁכָא מַאֲינָוּן חַיִים דְלֻעִילָא. וַיְהִי הָאָדָם
לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם אַתְכָלֵיל בְּנֶפֶשׁ אַתְבִּישָׁא, מַחְיָה עַלְאָה.
דָא פִיקָת אָרָעָא דְכַתִּיב, (בראשית א) תֹזֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה,
נֶפֶשׁ דְהַהְיָה חַיָּה עַלְאָה.

השלמה מההשומות (סימן ו)

דְכַתִּיב תֹזֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דְהַהְיָה חַיָּה עַלְאָה.
וּבְגִין דְהָאֵי נֶפֶשׁ חַיָּה אֵיהֵי קָדִישָׁא עַלְאָה,
כֵד אָרָעָא קָדִישָׁא מִשְׁכָא לְהָבָגוּה וְאַתְכָלִילָה בָה,
כְדֵין קָרְבֵּן לְהָבָשָׂמָה.

וְתָא חַזִי, בְכָל זָמָנָא דָבָר נְשָׁא אָזִיל בְאֹורֶה קָשׁוֹט,
וּפּוּמִיה וּלְישָׁגִיה מִמְלֻלָן מִילִין קָדִישִין בְצָלוֹתָא,
בְאֹרְיִיתָא. הָאֵי נְשָׂמָתָא אַתְדַבְקָת בֵּיתָה, רְחִימָא הָו־א
דְמָאֵרִיה. פְמָה בְטוּרִין בְטוּרִין לֵיה מִפְלָסְטְרִין. רְשִׁימָא
הָו־א לְטָב לְעִילָא וְתָא וְשִׁכְינָתָא קָדִישָׁא שְׁרִירִיא
עַלְוִי. וְדָא הָיָא דְסָלְקָא לְעִילָא וּמִמְלֻלָא קָמִי מִלְבָא
קָדִישָׁא וּעִילָא בְכָל תְּרָעִין וְלִית דִימָחֵי בִידָהָא. וְעַל
דָא אַתְקָרִי רֹוח מִמְלֻלָא. דָהָא כָל שָׁאָר נֶפֶשְׁתָא (נֶפֶשְׁתָא)

ליית לzon רשו למללא קמי מלכא בר האי.
 ובזמנא דאייה אסתוי אורחוי ושפויותיה ולישגיה
 ממילון מילין בישין, שכינתא אסתלקת
 מגיה ונשmeta קדיشا את עברת מגיה ולא את דבקת
 ביה. ומסטרא דחויא באישא תקיפה אתער רוחא חדא
 דשט ואכיל בעלמא, דלא שרייא אלא באתר
 דקדושה עילאה אסתלק מתמן. ואיגנון מילין סלקין
 לאתר דחויא באישא, דכלא לאתריה
 אתהדר. ובשעתא דסלקין, כלא מכריזין ואמרים
 אסתלקוי סוחרביה דמלחה באישא דפלניא. פנוון אתר
 לארכיה דחויא תקיפה.

ויהיא נשמה סלקא בכיסופא, בעאקו דכלא. ולא
 יבין לה אתר למללא כמלךדים. וכדין
 חוויא אוזמן. ובכד היהיא מלה באישא סלקא באורהין
 ידיען ושארין קמי דחויא תקיפה כמה רוחין מתערין
 בעלמא ורוחא בחטא מההוא סטרא, ואשבח דההוא
 בר נש אתער ליה במלחה באישא. והא רוחא ממילא
 קדיsha את עברת מגיה, פדין שרייא עליי וסאייב ליה,
 וכדין הוא סגיר ואתפגים בבריה בחיזו דאנפוי
 בכלא. ועל דא כתיב (משלי ב"א) שומר פיו ולשונו שומר
 מצרות נפשו. נפשו ודי, היה דהוה ממילא

את עבידת משותoka בגין מלולא בישא וכמה שעונשא
דבר נט בהאי, בגין מלא בישא, כך עונשיה בגין
מלאה טבא (ראמי ליריה דיביל למילא ולא מליל): (עד כאן מההשומות)

תא חזי, אבל זמנה ההאי בשמטה קדיشا, אתדקות
ביה בבר נש. רחימא הוא דמאריה. כמה בטורין
נטרין לייה מפל סטרין, רשים אהוא לטב לעילא ותטא,
ושכינתא קדיشا שרייא עליוי.

ובזמןך דאיهو אסטי ארחו, שכינתא אסתלקת מגיה,
ובשמטה קדיشا לא אתדקות ביה. ומטרא
דחויה בישא תקיפה, אתער רוחא חד, דשת ואזיל
בעולם, דלא שרייא אלא באתר דקדושה עלאה אסתלק
מתמן. וקידין אסתאב בר נש, ואתפגים בבריה, בחיזו
דאנפויכ בכלא.

ותא חזי, בגין דהאי נפש חייה איה קדיشا עלאה, פד
ארעא קדיشا משכאה לה, ואתכלילת בגואה, פדין
קריבן לה בשמה. ודא היא דסלקה לעילא, וממלא קמי
מלפא קדיشا, ועילא בכל תרעין, ולית דימחי בידה.
ועל דא אתקרי רוחא ממילא, דהא כל שאר נפשטא
לית לון רשו למילא קמי מלפא, בר האי.

ועל דא אורניתא אكريזת ואמרת, (ההלים לד) נוצר לשונך
מרע וגוי, ובתיב (משלו בא) שומר פיו ולשונו וגוי,

בגין דאי שפּוֹתִיה וליישנִיה ממְלֵין מלֵין בִּישָׁין, אִינּוֹן מלֵין סְלָקִין לעילא, ובשְׁעַתָּא דסְלָקִין, כֵּלא מְכַרְיָזִין ואמְרִין אַסְתַּלְקָו מְסֻחְרָגִיה דמֶלֶה בִּישָׁא דְפָלָנִיא, פְּנוּן אַתָּר לְאַרְחִיה הַחוּיָא תְּקִיפָא. בְּדַיִן נְשַׁמְתָא קְדִישָׁא אַתְעַבְּרָא מְבִיה וְאַסְתַּלְקָת, וְלֹא יְכַלָּא לְמַלְלָא, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (תהלים לט) נָאַלְמָתִי דּוֹמִיה הַחֲשִׁיטִי מְטוּב.

וְהָהִיא נְשַׁמְתָא סְלָקָא בְּכִסּוֹפָא, בְּעָקוֹ דְכָלָא, וְלֹא יַהֲבִין לָה אַתָּר כְּמַלְקָדְמִין. וְעַל דָא בְּתִיב, שׁוֹמֵר פִּיו וְלִשְׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מְצֻרוֹת נְפָשׁוֹ. נְפָשׁוֹ וְדָאַי הָהִיא דְהֻתוֹת מְמַלְלָא, אַתְעַבְּידָת מְשֻׁתּוֹקָא, בְגִין מְלוּלָא בִּישָׁא. וכְּדַיִן חַווָּא אַזְדָמָן, דְכָלָא לְאַתְרִיה אַתְהָדר, וְכֵד הָהִיא מֶלֶה בִּישָׁא סְלָקָא בְּאוֹרְחִין יְדִיעָן, וְשָׁאָרִי קְמִיה הַחוּיָא תְּקִיפָא, כַּמָּה רֹוחִין מְתֻעָרִין בְּעַלְמָא, וְרוֹחָא בְּחַתָּא מְהַהְוָא סְטָרָא, וְאַשְׁבָח דְהַהְוָא בָר נְשׁ אַתְעַר לֵיה בְמֶלֶה בִּישָׁא, וְהָא רֹחָא מְמַלְלָא קְדִישָׁא אַתְעַבְּרָא מְבִיה, בְּדַיִן שְׂרִיא עַלְוי וְסָאִיב לֵיה, וְכְדַיִן הוּא סְגִיר.

כַּמָּה דַעֲונְשָׁא דְהָאִי בָר נְשׁ בְגִין מֶלֶה בִּישָׁא. כֵּה עֲוֹנְשִׁיה בְגִין מֶלֶה טָבָא, דְקָאָתִי לִידֵיה, וַיְכִיל לְמַלְלָא, וְלֹא מַלְיל. בְגִין דְפָגִים לְהַהְוָא רֹחָא מְמַלְלָא, דְהָא אַתְתַּקְנָת לְמַלְלָא לעילא, וְלִמְלֵלָא לְתַתָּא, וְכָלָא בְּקָדוֹשָׁה. כָּל שְׁכַן אֵי עַמָּא אַזְלִין בְּאוֹרְחָא עֲקִימָא, וְהָא

יכיל למלָא להו ולאוכחא להו, וشتיק ולא מליל, כמה דאמ' ר' זעיר אמר בפה: **דאמיינא דכתיב, נאלא מתי דומיה החשית מ טוב וכאבי געפר.**

בעבר במקתשיין המסאבותא, ור' הוּא האמר הוּוד (דף מ"ז ע"א) **מלָפָא אלקי בהאי, ואתפנוי מניה,** דכתיב, (טהילים כה) פנה אליו וחפני. מהו פנה אליו. כמה דעת אמר (במדבר יב) ויפן אהרן. נחתפו רבי חייא ורבי יוסי, ונש��והן. אוזויגו בחדא כל ההוא אורחא, קרא רבי חייא עליהן. (משליד) וארא צדיקים באור נגה הוליך ואור עד נכון היום. (ירקאי יג) **גע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הפהן.** אמר רבי יוסי, האי גע, כל גוונין דיליה אתערו בהו חבריא, וכחנא היה ידע בהו לדכיא ולמסאבא, היה ידע, איבון דהו יסורין דרחימותא, או איבון דاشטכחו **במאן דמאיס ביה מאירה ורחק ביה, דהא לפום ארחותי דבר בש גרים גע בעלמא.**

כתיב (טהילים קמא) **אל תת לבבי לדבר רע להתעלל עלילות ברשע,** מפאן תנין באראחא דבר נש בעי למיהך בה מדברין ליה. אמר רבי יצחק, האי קרא קשיא, וכי קודשא בריך הוא אsty ליה לבר נש למח באראח חטאה, ולמעבד עובדין בישין, אי הבי לית דינא בעלמא דא, ולא בעלמא דאתה, ואורייתא לא

אתפקנת, דכתיב בה אם תשמע ואם לא תשמע.
 אלא דוד אזהר ללביה, לדברא ליה באורה קשות, כמו
 דעת אמר (דברים ז) והשבות אל לבבך. מי
 והשבות. אלא זמנא חד, ותרין, ותלת, לאחדרא
 לקבליה, ולדברא, ולאזהרא ליה. והכ' קאמר ליה, אל
 טט לבבי לדבר רע, ללביה קאמר דוד (פלומר) אל טט לפום
 אורחוי דבר נש (ו"א והכ' קאמר ליה, לבבי, אל טט לדבר רע) דהא דבר
 רע גרים נגע בעלמא, ודינא שרייא בעלמא, והיינו נגע
 צרעת.

נגע צרעת, הא אתعرو חביריא, אבל צרעת כתרגומו,
 אמר רבי יהודה, מי כתרגומו. סגירו, בסגיר ולא
 פתח, וכד סגיר הווא ולא פתח, נגע הווא דאקר. רבי
 יוסי אמר, דלא מסתפקין אבהן, כל שכון בגין. והיינו
 דכתיב נגע צרעת כי תהיה באדם, באדם ממש, ומפני
 בוחית למן דבחית, אשתקח נגע לכלה, מה הווא סגירו.
 אמר רבי יצחק, ודאי דא הווא רוז דמלחה, דכתיב, (אייה
 ב נאר מקדשו. מי טעמא. משום דבני עולם
 גרמו האי, דכתיב, (במדבר יט) את מקדש יי' טמא, טמא
 ממש. אמר רבי אלעזר, טמא, משום דאסתלקת (שכינתא
 מניה) מאן דאסתלק, וחוויא תקיפה שרייא, ואטיל זההמא,
 וסאייב למן דסאייב, וכלהוי בגין חובי עולם.

תָּאִנִּי, כִּד שָׂאֵרִי חֹוִיא (תקיפא) **לְאַתְגָּלָהּ,** מִסְתַּלְקִין
סְמִכִּין וּבְגִינִין וּמִתּוּבְרִין, וְאֵתִי חֹוִיא תְּקִיפָא
וְאַטִיל זָהָםָא, וְכָדִין אַשְׁתָכָחּ מִקְדְשָׁא מִסָּאָב, מִאן
מִקְדְשָׁא. כִּמֵה דְאַתְמָר (ויקרא יד) וְנַתְתִּי נְגֻעַ צְרֻעַת בְּבֵית
אָרֶץ אֲחִוּזְתָכֶם. וּכְתִיב (בראשית ג) וְהַפְּחַשׁ הִיה עָרוּם מִכָּל
חַיָּת הַשְׁדָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאֲשָׁה. אֶל
הָאֲשָׁה מִמֶּשׁ, דְאַתָּר מִקְדְשָׁא אַתְאֵחֵיד בְּגַוּה, וְהִיִּנוּ אֶת
מִקְדְשָׁ יְיָ טָמֵא בְּגִין חֹבוֹי, מִשּׁוּם דְאַתְגָּלְיָא חֹוִיא
תְּקִיפָא.

מִאן חֹבוֹי. דָא לִישְׁנָא בִּישָׁא, דְבָגִין לִישְׁנָא בִּישָׁא,
חוֹוִיא אָזְדָמָן, בֵין לְעִילָא בֵין לְתַתָּא, דְכִתִיב, (במדבר
כא) וַיִּשְׁלַח יְיָ בְעַם אֶת הַבְּחִשִּׁים הַשְׁרָפִים. הַשׂוּרְפִים אוּ
הַשְׂרְפִים לֹא כְתִיב, אֶלָא הַשְׂרְפִים, מִאן שְׂרְפִים. דְכִתִיב
(תהלים עד) רָאשֵׁי תְּבִינִים (תְּרֵי, חָד אַתְאֵחֵיד לְעִילָא, וְחָד לְתַתָּא) (ס"א תְּרֵי, חָד
אַתְחָרוּ לְזָמְנָן) וּכְתִיב (ישעיה ו) שְׂרְפִים עַוְמָדִים מִמְעֵל לֹו,
מִמְעֵל לֹו וְדָאי, כִּמֵה דְאַתָּ אָמֶר (איוב א) לְהַתִּיצָב עַל יְיָ,
וְכָדִין סְגִירּו בְּכָלָא, וְלִית מִאן דְפַתָּח, וְעַל דָא כְתִיב (משל)
לְכֹן דָרְך אֲשָׁה מִנְאָפָת אֲכָלה וּמִחְתָה פִיה וְגוּ, מַאי
מִנְאָפָת. מִנְאָפָת מִמֶּשׁ וְדָאי, אֲכָלה וּמִחְתָה פִיה וְאָמָרָה
לֹא פְעַלְתִּי אָוֹן.

אָמֶר רַבִּי חַיִיא אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, בְּרַעֲוָתָא דְכָלָא לֹא

אשתחח לתחתא, אלא בגין דاشתחח לעילא. ולעילא לא אשתחח, אלא כד אשתחח לתחתא בחובי עלמא, דילפינו דכלא תליא הא בהאי, והαι בהאי.

(ויקרא יג) ואיש כי ימרט ראשו וגוו. רבי חייא פתח ואמר (קהלת ב) וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסככות ובכמה אחר אסתפלנא במלוי דשלמה מלפה, וגוו, ובכמה בחכמה (דף ח"ז ע"ב) סגיהה דיליה, ואסתומים מלאי ואשכחנה בחכמה (דף ח"ז ע"ב) מאן קדישא. הא קרא אית לאסתפלה ביה, אמר רראי אמי אמר וראיתי אני, וכי שאר בני עלמא לא ידע ולא חמאן דא. אפלו מאן דלא ידע חכמה מן יומוי, ולא אשכח בה, ידע הא שיש יתרון לחכמה מן הסככות כיتروן האור מן החשך. והוא שבת גרמיה ואמר רראי אמי.

אלא כי פאנא, מאן חכמים שלמה דבשבעה דרגאין דחכמה אתקרי בגונא דלעילא. שיתה יומין לעילא, שביעאה עלאה עלייהו. שיתה יומין לתחתא, שביעאה עלייהו. שיתה דרגין לכורסיה, הוא על כורסיה, דכתיב, (דברי הימים א, בט) וישב שלמה על כסא יי' למלה. שבעה כתריין דיומין לעילא, וכדין לקבליהון שבעה שמנה לשלמה. לאתחזאה ביה חכמה קדישא. בגין כה אתקרי שבע שמנה: שלמה. ידידה. אגור. בן יקה. לモיאל, איתיאל, קהלה.

וְאָמַר שֶׁבַע הַבְּלִים. וְמַה דָּאִיהוּ חַמָּא לֹא חַמָּא בֶּר גַּשׁ
אַחֲרָא, וְכֵד כְּנֵשׁ חַכְמַתָּא וְאַסְטָלָק בְּדָרְגַּין
דְּחַכְמַתָּא, אַקְרֵי קְהֻלָּת. וְשֶׁבַע הַבְּלִין אָמַר, לְקַבֵּיל ז'
פְּתָרִין דְּלַעַילָּא, וְכֵל הַבְּלָל קְלָא אַתְּעַבֵּיד מְגִיה, וְעַלְמָא
לֹא מַתְּקִימָא אַלְאָ בְּהַבְּלָל.

וְתַּאֲנָא מִשְׁמִיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַבְּלָל אַפִּיק קְלָא בְּרוֹחָא
וּמִיא דְּבִיה, וְלִית קְלָא אַלְאָ בְּהַבְּלָל. וְתַּאֲנָא
בְּשֶׁבַע הַבְּלִין אַתְּקִימִין עַלְמָאינָן וְתַּתְּאִין. וְתַּאֲנִי רַבִּי
יִצְחָק, תָּא חִזֵּי, דַעַל הַבְּלָל מַתְּקִים עַלְמָא, דְאַלְמָלָא לֹא
הָוָה הַבְּלָל דְּגַפֵּיק מְפֻומָּא, לֹא אַתְּקִים בֶּר גַּשׁ אַפְּיָלוּ
שְׁעַתָּא חֲדָא.

כְּגַ�וּבָא דָא אָמַר שְׁלָמָה מְלוֹי, דְעַלְמָא מַתְּקִימָא בְּהָוָה,
דְהָאֵי הַבְּלָל דְמַתְּקִים בֵּיה עַלְמָא. וְהָאֵי הַבְּלָל
דְמַתְּקִים בֵּיה עַלְמָא, מְהַבְּלִים דְלַעַילָּא קָאָתֵי, הָדָא הוּא
דְכַתִּיב הַבְּלִים, הַבְּלָל מְהַבְּלִים דְלַעַילָּא. וְכֵל מְלוֹי
הַכִּי הוּוּ. וּבְהַבְּלִים דְלַעַילָּא כְּתִיב, (דברים ח) כִּי עַל כָּל
מוֹצָא פִי יְיָ יְחִיָּה הָאָדָם. מַאי מוֹצָא פִי יְיָ. הָא הַבְּלִים
דְלַעַילָּא.

וְתַּגְּנִיא, וְרָאִיתִי אָבִי שְׁיִשׁ יִתְּרֹזֹן לְחַכְמָה מִן הַסְּכָלוֹת. מִן
הַסְּכָלוֹת מִמְּשָׁ, אָתֵי תּוֹעֲלָתָא לְחַכְמַתָּא,
דְאַלְמָלָא לֹא אַשְׁתַּכְחַ שְׁטוֹתָא בְּעַלְמָא, לֹא אַשְׁתַּמְדַּעַ

חכמתא ומלווי. (תיקון קב"ג ע"א) ותאנא חיובא הוּא על בר נש דאוליף חכמתא, למליף זעיר מן שטותא, ולמגבע לה. בגין דאתה תועלתא לחכמתא בגיניה. במא דאתיא תועלתא לנהורא מחשוכא, ואלמלא חשוכה לא אשטעמודע נהורא. ולא אתייא (נ"א אתחזיא) תועלתא לעלמא מגיה.

תנא שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם. אמר רבי שמעון לרבי אבא, תא חזי רוז דמלת, לא נהיר חכמתא דלעילא, ולא אתבהיר, אלא בגין שטותא דאטער מאתר אחרא, ואלמלא蒿, נהירו ורבו סגיא ויתיר לא הוּה (להוּ), ולא אתחזיא תועלתא לחכמתא. בגין שטותא אתבהיר יתיר, ונהיין ליה יתר, הדא הוּא דכתיב שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם, מן הסכלות סתם. וכן לחתא, אלמלא לא הוּה שטותא שכיה בעלמא, לא הוּי חכמתא שכיה בעלמא.

והיינו דרב המונגע סבא, כד הוּו ילפין מגיה חבריא רזוי לחכמתא, הוּה מסדר קמייחו פרקא דמלוי דשיותא, בגין דיתתי תועלתא לחכמתא בגיניה. הדא הוּא דכתיב (קהלת י) יקר מלחמה ומכווד סכלות מעט, משום דהיא תיקינה לחכמתא, ויקרא לחכמתא. ועל דא כתיב, ולאבי נוהג בחכמה ולאחزو בסכלות.

רבי יוסי אמר יקר מה חכמה ומכבוד, כלומר יקרא דחכמה ונוי דיללה, ויקרא כבוד דלעילה,מאי היא. סכלות מעט. זעיר דעתו תא אחוי וגלי יקרא דחכמה וכבוד דלעילה, יתר מפל ארוחין דעלמא.

ביתרון האור מן החשך, תועלתה נהורה לא אתיא (נ"א אהיה) אלא מן חשוכא. (ולעולם) **תקינה דתורה מא** היא. אוכמא, אלמלא אוכמא לא אשتمודע חורה, ובגין אוכמא, אסתליך חורה ואתיקר. אמר רבי יצחק, משל למתוק במר, דלא ידע אינש טעם דמתיקה, עד דעתים מרירא, מאן עביד להאי מתייקא. חוי אומר האי מרירא. והיינו דכתיב, (קהלת ז) גם את זה לעומת זה עשה האלים. וכתיב (דף מ"ח ע"א) (קהלת ז) טוב אשר

תאהנו בזה וגם מזה אל תפח ידה.

תאנא בכמה דרגין אתקרי בר נש: אדם, גבר, אנוש, איש. גדול שבכלם אדם. (משום) **דכתיב,** (בראשית א) **ויברא אלהים את האדם בצלמו.** וכתיב (בראשית ט) **כיצלם אלהים עשה את האדם.** ולא כתיב, גבר, אנוש, איש. אמר רבי יהודה, אי הבי, וזה כתיב (ויקרא א) **אדם כי יקرب מכם קרבן ליה.** (ולא גבר, אנוש, איש) **מאן בעי למקרב קרבנה.** מאן דאייה חטאה וכתיב אדם.

אמר רבי יצחק תא חוי, קיומה דעלמא דעלאין

וְתַתְאֵין, הוּא קָרְבָּנָא. נִיְיחָא קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. וְמִאן
אֲתַחַזְיִי לְמִקְרָב קָמִיהָ הָאֵי נִיְיחָא, הוּא אָוּמֵר הָאֵי אָדָם,
דִּיקְרָא מִפְלָא. אָמֵר לֵיהּ אֵי הַכִּי, הָא כְּתִיב, אָדָם כִּי
יִהְיֶה בָּעָור בְּשֶׁרֶוּ וְגּוֹן, וְהַיְהָ בָּעָור בְּשֶׁרֶוּ לְגַעַגְעָתָה.
אָמֵר לֵיהּ, לְהָאֵי בְּעֵי קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְדַבָּאָה יִתְיַיר
מִפְלָא, דְּמַאַן דָּאֵיהָו בְּדַרְגָּא עַלְאָה דְּכַלְהָו, לֹא לִיתְיַיב
הַכִּי.

וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב בְּאָדָם, וְהַוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. וּבָא לֹא כְּתִיב,
אֶלָּא וְהַוּבָא, דְּכָל מַאַן דְּחַמְּיִי לֵיהּ, אֲתַחַזְיִב בַּיִת
לְאַקְרָובִי קָמִי כְּהֵנָּא, דְּדִיּוֹקָנָא קָדִישָׁא לֹא לִיתְיַיב הַכִּי.
וּכְתִיב אִישׁ אָוֹ אֲשֶׁר כִּי יִהְיֶה בּוֹ גַעַגְעָתָה וְגּוֹן, וְאִישׁ אָוֹ אֲשֶׁר
כִּי יִהְיֶה בָּעָור בְּשֶׁרֶם בְּהַרְוֹת וְגּוֹן, וְלֹא כְּתִיב בְּהָוּ וְהַוּבָא.
אָמֵר לֵיהּ, וְהָא כְּתִיב (בָּמְדִבְרֵי יְהוָה) וְהָאִישׁ מֹשֶׁה, (שְׁמוֹת ל'ב) כִּי
זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ, אָמַאי לֹא אַקְרֵי אָדָם. אָמֵר לֵיהּ
מְשׁוּם דְּאַקְרֵי עַבְדָּל לְמַלְכָא, דְּכְתִיב, (בָּמְדִבְרֵי יְהוָה) לֹא כֵן עַבְדָּי
מֹשֶׁה. (יְהוֹשֻׁעַ א') מֹשֶׁה עַבְדָּי. וְאַוְף הַכִּי אַקְרֵי אִישׁ לְגַבְיוֹן
אָדָם דְּלַעַילָּא. אָמֵר לֵיהּ אֵי הַכִּי, וְהָא כְּתִיב (שְׁמוֹת ט') יְיָ
אִישׁ מַלְחָמָה, וְלֹא כְּתִיב אָדָם. אָמֵר לֵיהּ (תְּהִלִּים כה) סָוד יְיָ
לִירָאֵיו. אָמֵר לֵיהּ אֵי הַכִּי אַנְאָה בִּינִיְהוּ (ס"א יִתְיַיב) אֲתִיבוּ
בְּכָלָא, וּבְאַתָּר דָּא לֹא זְכִינָא.
אָמֵר לֵיהּ זִיל לְרַבִּי אָבָא, דָּאָנוּ אָוְלִיפָּנָא מִגְיָה עַל מִנְתָּה

דְלֹא לְגַלְאָה. אַזְלֵל לְגַבְיוֹן דָרְבֵי אָבָא, אֲשֶׁר חִי הָהוּה דָרְיִשׁ וְאָמֵר, אִימְתֵי אַתְקָרִי שְׁלִימֹתָא דְלָעִילָא (נ"א דכלא), פָד יִתְיַב קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְכּוֹרֶסִיָּא. וְעַד דְלֹא יִתְיַב בְכּוֹרֶסִיָּא, לֹא אֲשִׁתְכַח שְׁלִימֹתָא. דְכַתִּיב, (יחזקאל א) וְעַל דְמוֹת הַפְּסָא דְמוֹת בָמְרָאָה אָדָם עַלְיוֹ מִלְמָעָלה, מִשְׁמָעָ דְכַתִּיב אָדָם, דָהוּא כְלָלָא, וּשְׁלִימֹתָא דְכָלָא. אָמֵר רַבִי יְהוּדָה, בְּרִיךְ רְחִמָנָא דְאֲשֶׁר חִי לְהָאִי. אָמֵר לִיה אֵי הַכִּי הָא בְתִיב (שמות טו) יי' אִישׁ מַלְחָמָה, וְלֹא בְתִיב אָדָם. אָמֵר לִיה יָוֹת שָׁאָלָת.

תָא חִזְיָה, הַתִּמְלִיכָה לֹא אֲשִׁתְכַח שְׁלִימֹתָא דְכָלָא, וּבְגִינִי כֵה אַקְרֵי אִישׁ. אַבְלָה הַכָּא, שְׁלִימֹתָא דְכָלָא, וּכְלָלָא דְכָלָא, בְגִינִי כֵה אַקְרֵי אָדָם. קָאֵרִי עַלְיהָ (תהלים קיט) טוֹב לִי תורת פִיךְ מַאֲלֵפִי זָהָב וּכְסָף.

טו אָמֵר לִיה, בְתִיב (תהלים לו) אָדָם וּבְהָמָה, וְלֹא בְתִיב אִישׁ וּבְהָמָה. אָמֵר לִיה וְלֹא. וְהַפְתִיב (שמות יא) לִמְאִישׁ וְעַד בְהָמָה. אַבְלָה מָה דְכַתִּיב אָדָם וּבְהָמָה, כַמָה דְכַתִּיב, (מלכים א, ח) מִן הָאָרוֹן אֲשֶר בְּלִבְנָנוֹן עַד הַאֲזֹוב אֲשֶר יוֹצֵא בְקִיר. אָוֹרְחִיה דָקְרָא הוּא, דְנַקְרִיט עַלְאהָ מִפְלָהָו, וּנְמִיקָדָמָה מִפְלָהָו. אָוֹף הַכָּא עַלְאהָ דְכָלָא, אָדָם, וּנְמִיקָדָמָה בְהָמָה. אָמֵר לִיה וְהָא בְתִיב (בראשית ב) וְאָדָם אֵין לְעַבּוֹד אֶת הָאָדָמָה. אָמֵר לִיה, תָא חִזְיָה, דְכָל מָה דִי בְעַלְמָא

לֹא הָיוּ אֶלָּא בְּגִינִיה֙ דָּאָדָם, וְכֹלֵהוּ בְּגִינִיה֙ מִתְקִיִּיםִיּוּ,
וְלֹא אַתְּחֹזֵיאוּ בְּעַלְמָא, וְכֹלֵהוּ אַתְּעַפְבּוּ עַד דִּיִיתִי הַהְוָא
דָּאָקָרִי אָדָם. הַדָּא הוּא דְכִתְבָּה, (בראשית ב) וְכֹל שִׁיחַ הַשְׁדָה
טָרַם יָהִיה בָּאָרֶץ וְגוּ. טָרַם: עַד לֹא, בְּתִרְגּוֹמוֹ. מִשּׁוּם
דְּדִיּוֹקָנָא עַלְאהָ לֹא אַתְּחֹזֵי, הַדָּא הוּא דְכִתְבָּה וְאָדָם אֵין,
כְּלוֹמֵר, כֹּלֵהוּ אַתְּעַפְבּוּ בְּגִינִיה֙ דְהָאִי דְיּוֹקָנָא, עַד
דְּאַתְּחֹזֵי.

וּבְגִין כֵּד לֹא אַתְּחֹזֵי (נ"א אַתְּבָרִי) הָאִי דְיּוֹקָנָא, אֶלָּא
בְּדִיּוֹקָנָא דְאַתְּחֹזֵי לֵיה, הַדָּא הוּא דְכִתְבָּה, (בראשית
ב) וַיַּצֵּר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּשָׁם מַלְאָ. כִּמֵּה
דָּאָקִיםְנָא, דָאֵיהּוּ שְׁלִימֹתָא דְכָלָא, וְכֹלֵלָא דְכָלָא.
תָּאָנָא, בְּשָׁבֵשִׁי נִבְרָא אָדָם, בְּשָׁעה שְׁגָשְׁלָם הַכְּסָא.
וּנִקְרָא כִּסְאָ, דְכִתְבָּה, (מלכים א, י) שְׁשׁ מִעְלּוֹת
לַכְּסָא. וְלִפְיכָךְ נִבְרָא הָאָדָם בְּשָׁבֵשִׁי, שֶׁהָוָא רָאוִי לִישְׁבַּ
עַל הַכְּסָא. וְתָאָנָא כִּיּוֹן דִנִבְרָא אָדָם אַתְּתָקֹן כָּלָא, וְכֹל
מָה דְלִיעִילָא וְתָתָא, וְכֹלֵלָא אַתְּבָלֵיל בָּאָדָם.

תְּגִנִּיא אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, פָתִיב (יחזקאל א) וְדָמוֹת פָנֵיהם פָנֵי
אָדָם, כָּלֵלָא דְכָלָא, וְכֹלֵלָא כָּלִילָן בְּהָאִי דְיּוֹקָנָא.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה וְהָא פָתִיב (יחזקאל א) וּפָנֵי אֲרִיה אֶל הַיְמִין
לְאַרְבָּעַתְמָ, וּפָנֵי שָׂוָר (דף מ"ח ע"ב) מִהַשְׁמָאל לְאַרְבָּעַתְן, אָמַר
לֵיה כָלָא אֲפִי אָדָם הוּוּ, וּבְהָוָא דְיּוֹקָנָא דָאָדָם, אַתְּחֹזֵין

כֵל גְוֹנִין וְכֵל דִיוּקִין. כַמָה דְתִגְיִבָן אַנְפּוֹי אַנְפּוֹי נְשָׁרָא, לֹא דְהֹוָא נְשָׁרָא, אֶלָא דְאַתְחֹזִי בְדִיוּקָנוֹ דְאָדָם, מִשּׁוּם דְפָלִיל כֵל גְוֹנִין וְכֵל דִיוּקִין.

אמֶר רַבִי יִצְחָק, תָא חַווִי, כֵל מַאן דְאַיהוֹ תְהוֹת שׂוֹלְטָנִי דְאָדָם, אַתְקָרִי אִישׁ. מִשּׁוּם דְאַתְפָּקוֹן בְגֻוּנָא דְאָדָם, מַדְרָגָא אַחֲרָא דְהֹוָה בֵיהַ בְקָדְמִיתָא. דְתִנְיא בְּרוֹזָא עַלְאהָ (חרומה קע"ח ע"ב, מ"ו ע"ב) בְסֶפֶרֶא דְצְנִיעָוָתָא, פֶד אַתְבָּרִי אָדָם, נַחַת בְדִיוּקָנוֹ קְדִישָׁא עַלְאהָ, וּנְחַתּוֹ עַמְמִיהָ תְרִין רֹוחִין, מְתִרִין סְטְרִין, מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, כְלָלָא דְאָדָם. וּרֹוחָא דִימִינָא, אַתְקָרִי בְשִׁמְתָא קְדִישָׁא, דְכַתִּיב, (בראשית ב) וַיַּפְחַ בְאָפִיו בְשִׁמְתָה חַיִים. וּרֹוחָא דְשְׁמָאלָא, אַתְקָרִי נְפָשָׁ חַיָּה, וְהֹוָה אָזִיל וּנְחִיתָ מַעַילָא לִתְתָא, וְלֹא אַתִיִישָׁא בְהָדִי אַחֲרָא.

פֶד הֹוָה עַיִל שְׁבָתָא, וְהֹוָה חַב אָדָם, אַתְעַבֵּידָו (נ"א אַתְגַּנְגִידָו) מְהֹוָא רֹוחָא שְׁמָאלָא, בְּרִין מְתִפְשְׁטָן בְּעַלְמָא, וְלֹא אַסְתִּימָו גּוֹפָא דְלָהּוֹן. וְאַתְחַבְּרוּ בְהָאֵי גּוֹפָא דְאָדָם, בְּדִכּוֹרָא וּנוֹקְבָא, וְאַתְיַלְיָדוּ בְעַלְמָא. וְאַלְין אַקְרָונָן גְגָעִי בְּנֵי אָדָם. (כ"ה ע"א) תְנָא, עַלְאיָן מְבִיָּהוּ דְלָא אַתְדַבְּקוּ לִתְתָא, וְתַלְיָין בְאָוִירָא, וּשְׁמַעַין מַה דְשְׁמָעִין מַלְעִילָא. וּמְבִיָּהוּ יַדְעַין אַיְבָון אַחֲרַבָּין לִתְתָא.

תְנָא, מִן בּוֹצִינָא דְקָרְדִּינִיתָא, בְפִקְיָין תָלַת מָאתָה וּעַשֶּׁרִים

וְחִמֵשׁ גִּיצּוֹצִי, מַתְגַלְפִין וּמַתְאַחַדָן כְחַדָא מִסְטָרָא דְגִבּוֹרָה, דְאַקְרֵיָן גִבּוֹרָות, (ס"א ומתקדם) כְחַדָא, וְאַתְעַבֵידוֹ חַד. (גופא) וּכְדֻעְיַלְיַן אַלְיַן בְגַוְפָא, אַקְרֵי אִישׁ. (ס"א ולא אישׁ דא) דְאָ דְתַגְיַנְן אִישׁ תִם וַיְשַׁר אִישׁ צָהִיק, וְאִישׁ דְהַכָא, אִישׁ מַלְחָמָה פְתִיב, דְכָלָא סְלִיק דִינָא, וְכָלָא חַדָא. אָמַר רַבִי יְהוֹדָה אַמְמָא. לֹא הָוֶה בִידֵיה (הרבי יצחק). אַתָו שָׁאַילָו קָמִיה דַרְבֵי שְׁמֻעוֹן, אָמַר לוֹן, תּו קָשִׁיא, דְהָא תַגְיַנְן כְתִיב (בראשית ב) לֹזָאת יָקְרָא אֲשֶׁר כִי מַאֲишׁ לְקַחָה זָאת, וְתַגְיַנְן מָאן אִישׁ דָא חַסְד, וְהַכָא אַמְרִיתָו דְהָוָא דִינָא. אֶלָא הַכָּי תָאָנָא, פָלָא הוּא בְחַד מַתְקָלָא סְלִיקָא, וְכָלָא חַד. וּמְשׁוּם דְדִינֵי תַתְאי מַתְאַחַדָן (ג"א ומתקדם) וּמַתְהַבֵּר בְשַׁעֲרוֹי דְהָא. אַקְרֵי הוּא דִינָא קָשִׁיא, וּכְדַעַת עַבְרָמִי שְׁעַרָא דְרִישָא, אַתְבָסָם, וְדִינֵין דְלִתְתָא לֹא אָזְדָמָנו. וּבְגִין כֵה אַקְרֵי טָהוֹר. דָלָא אַקְרֵי טָהוֹר, אֶלָא כֵד נְפִיק מִסְטָרָא דְמִסְאָבָא, וּכְדַעַת נְפִיק מִן מִסְאָבָא, אַקְרֵי טָהוֹר. דְכְתִיב, (איוב יד) מֵי יִתְן טָהוֹר מַטְמָא. מַטְמָא וְדָאי, וְהַכָא פְתִיב, וְאִישׁ כִי יִמְרַט רַאשׁוֹ קָרְחָה הוּא טָהוֹר הוּא.

וְתַא חִזִי, בְרִישָא דְהָאֵי אִישׁ, בּוֹצִינָא דְקָרְדִינָוֹתָא. וּבְגִין בְהֵ גּוֹלְגַלְתָא דְרִישָא דְהָאֵי, סְוִימָקָא פָלָא כּוֹרְדָא, וּשְׁעָרֵי סְוִימָקִי בְגֹו סְוִימָקִי, וּתְלִיַין מִגְיָה כְתָרִין תַתְאיַין

דָלְתָתָא, דָמַת עֲרֵין דִינֵין בְעַלְמָא. וְכֵד אֲתַעֲבֵר מִגְיָה שַׁעַרָא וְאֲתַגְלִישׁ, מַחְסֵד עַלְאהָ אֲתַבְסֵם כֵלָא, וְאֲתַקְרֵי טָהוֹר עַל שְׁמִיה.

אמֵר רַבִי יְהוֹדָה, אֵי אֲתַקְרֵי עַל שְׁמִיה, קָדוֹשׁ אֲתַקְרֵי, וְלֹא טָהוֹר. אָמֵר לֵיהֶ לֹא הַכִּי, קָדוֹשׁ לֹא אֲתַקְרֵי, אֶלָא כֵד תָלֵי שַׁעַרָא. קָדוֹשׁ יְהִי גָדֵל פָרָע שַׁעַר רַאשׁו. וְהִיא אֲקָרֵי טָהוֹר, מִסְטָרָא דְתַלְיַין לְתַתָּא מִגְיָה, וּבְגִינִי כֵד אֲתַעֲבֵר מִגְיָה שַׁעַרָא, וְאֲתַדְכֵי.

וְתַא חֹזֵי כֵל מֵאָנוּ דָאִיהוּ מִסְטָרָא דִדִינָא, וְדִינֵין מִתְאַחֲדִין בַּיְהָ, לֹא אֲתַדְכֵי, עַד דָאֲתַעֲבֵר מִגְיָה שַׁעַרָא, וּמִדָאֲתַעֲבֵר מִגְיָה שַׁעַרָא אֲתַדְכֵי. וְאֵי תִימָא אָדָם. לֹא הַכִּי, דְהָא הוּא שְׁלִימֹותָא דְכָלָא, וּרְחַמִי אֲשַׁתְכָחוּ בַיְהָ. בְגִינִי כֵד לֹא הַכִּי דְכָלָהוּ קָדוֹשָׁאן וּקְדִישָׁין אֲתִיחַדְוּ בַיְהָ. אָבָל הָאֵי, הוּא דִינָא, וְדִינֵין אֲתַאַחֲדָן בַיְהָ, לֹא אֲתַבְסֵם עַד דָאֲתַעֲבֵר מִגְיָה שַׁעַרָא.

תַא חֹזֵי, דְהָא לִיוֹאֵי דָאתָו מִהָאֵי סְטָרָא דִדִינָא, לֹא מִתְדַכְפָאֵן עַד דָאֲתַעֲבָרוּ מִגְהָוָן שַׁעַרָא, דִכְתִיב, (במדבר ח) וּכְה תַעֲשֵה לְהָם לְטַהֲרָם הַזָּה עַלְיֵהֶם מֵחַטָּאת וְהַעֲבִירוּ תַעֲרֵר עַל כֵל בְשָׂרָם וְגוֹ. וּבְגִינִי דִיתְבִּסְמָוֹן יִתְיר, בְעֵי כְהָנָא דָאתָא מִסְטָרָא דְחַסֵד עַלְאהָ, לְאַרְמָא לוֹן,

דכתיב, (במדבר ח) **וְהִגִּיף אֹהֶרֶן אֶת הַלּוּיִם תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהָוָה.** **כַּמָּה דָאִיהוּ לְהָאִי אִישׁ דָלָעִילָא,** **דְכָד בְּעֵי לְאַתְבָּסָמָא** (ד"ז מ"ט ע"א) **יִתֵּיר, אַתְגָּלִיִּיא בֵּיהֶחֶסֶד עַלְאָה, וְאַתְבָּסָם. וּמִבְּסָם** **הַוָּא, לְתַתְּתָא.**

וְהָאִי אִישׁ בְּכָלְלָא דָאָדָם הַוָּא. **וְכָד בְּעֵי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ** **הַוָּא לְאַגְּחָא קְרָבָא,** **בְּהָאִי אִישׁ אַגְּחָבָה בְּהָוּ קְרָבָא,** **דִכְתִּיב** (שםוחה טו) **יְיָ אִישׁ מַלְחָמָה,** **בְּהָאִי אִישׁ מַמְשָׁש.** **וְלֹא** **אַגְּחָבָה בְּהָוּ קְרָבָא,** **עַד דָאָעָבָר לֵיהֶ שְׁעָרָא דְרִישָׁא,** **בְּגִין** **דִיְשַׁתְלְשָׁלוֹן מִשְׁלְשָׁוְלִיהָוָן,** **וַיַּתְבְּרוֹן כָּל אַיִּנוֹ בְּתְרִין** **דִמְתָתָחָדָן בְּשֻׁעָרִי.** **הָדָא הַוָּא דִכְתִּיב,** (ישעיה ז) **בַּיּוֹם הַהְוָא** **יַגְּלֵחַ יְיָ וְגֹוֹ.** **בְּעַבְרִי נַהֲרָבָה מַלְךָ אֲשָׁור אֶת הַרְאָשׁ וְשַׁעַר** **הַרְגָּלִים** **וְגַם אֶת הַזָּקָן תְּסִפָּה.**

תָּאָנָא, **וְכָה תַּעֲשֵה לְהָם לְטַהָּרָם.** **מַאי וְכָה.** **כְּגַוּנוֹנָא** **דָלָעִילָא,** **הַזָּה עַלְיָהָם מֵי חַטָּאת,** **שִׁיוּרִי טָלָא** **דְבָדוֹלָהָא הָכָא מֵי חַטָּאת,** **דְאַיְנוֹן שִׁיוּרִי טָלָא.** **לְזָמָנָא** **דָאָתִי פְּתִיבָה,** (יחזקאל לו) **וַזְרָקָתִי עַלְיָכֶם מִים טְהוֹרִים.** **וּכְבָסוֹ** **בְּגָדֵיכֶם,** **כְּגַוּנוֹנָא דָלָעִילָא,** **דְתַקְנוֹנָי הָהָאִי אִישׁ אַתְסָחָן** **בְּחַסְד עַלְאָה וְאַתְדָּבֵי מַכְלָא.**

וְתַגְנִין, **אַמְאִי פְּתִיב בְּתַעַר וְלֹא בְמִסְפָּרִים.** **אֶלָּא מִשּׁוּם** **דִיְתַעַר שְׁעָרָא בְּשַׁרְשָׁוִי,** **וַיַּתְعַבְּרוּן מְגִיה דִינְגִין** **תַּתְאַין מִשְׁוְלָשָׁוְלִיהָוָן.** **וְלֹזְמָנָא דִיְתַבְּשָׁרוֹן עַזְבָּדִין לְתַתְּתָא,**

זֶמֶן קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא שַׁעַרָּא דָא לְאַעֲבָרָא לֵיה,
וְלִמְגָלְשִׁיהָ בְּגִין דָלָא יָצָמָה וִירְבָּה, דְכַתִּיב כִּי יָמַרְתָּ
רָאשׁוֹ.

אמֶר רַבִּי יְצָחָק, רַב מִבְּלִילִי יְוָאִי, קָרְחַתָּוָא, דְעַבְדִּיהָ
קוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְתַתָּא, כְּגֻונָא דְלַעַילָא,
וְקָרְרִיָּה קָרְחַתָּוָא. אִימְתָּי. בְשַׁעַתָּא דְגַלְישָׁה בְּגִינִיָּה לְהָאִי אִישׁ,
דְכַתִּיב קָרְחַתָּוָא.

וּכְדֹ חַמָּא קָרְחַתָּה רִישִׁיהָ בְלָא שַׁעַרָא, וְחַמָּא לְאַהֲרֹן
מַתְקִשְׁטָ בְקַשּׁוֹטִי מַלְכִינוֹן, אַתְזַזְלָל בְעִינִיָּה וְקַנָּא
לְאַהֲרֹן. אָמֶר לֵיהֶ קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, אַנְאָ עַבְדִּיתָ לְךָ
כְּגֻונָא דְלַעַילָא, לֹא בְעַתָּה לְאַעֲלָה בְעַלְאיָן, חֹות
לְתַתָּא וְהָוִי בְתַתָּאָין. דְכַתִּיב, (בָמְדִבָּר טז) וַיַּרְדוּ חַיִים שָׁאוֹלָה.
מַאי אִיהוּ שָׁאוֹל. גִּיהְנָם. דַתְמָן צְוָחִין חַיִיבִין, וְלִיתָ מַאן
דְמַרְחָמִי עַלְיָהוּ. וּזְמִיגִין אִינְפָוּן לְאַחֲרִיא וְלְאַעֲלָא, כַּד
יִתְעַר קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְעַמִּיהָ, וְלְאַחֲרִיא לְהָוָה. דְכַתִּיב,
(שמואל א, ב) יְיָ מִמְּתִית וּמִתְּחִיתָ מַורְיד שָׁאוֹל וַיַּעַל.

(וַיָּקֹרְא יג) וְאִם מִפְאַת פָנָיו יָמַרְתָּ רָאשׁוֹ. תָּאָנָא, אִיתָ פָנִים
וְאִיתָ פָנִים, וְמַאן פָנִים הָלָלוּ. אַלְיָן אִינְפָוּן דְאַקְרָוִן,
פָנִים שֶׁל זָעַם. וְכָל אַלְיָן דְתַלְיָין מַאֲינָפָוּן פָנִים חַזִיפִין,
בְלָהוּ תַקְיִפִין. בְלָהוּ דָלָא מַרְחָמִי, וּכְדֹ אַתְעַבר שַׁעַרָא
מַסְטָרָא דְאִינְפָוּן פָנִים, מַתְעַבְּרָנוּ בְלָהוּ וְאַתְבָּרוּ.

דְּתַבְּגִיאָה, (כל"א ע"ב, קמ"א) **כָּל אִינּוֹן דְּתַלְיִין מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁא**, אִינּוֹן עַלְאֵין עַל אַחֲרֵבֵין, וְלֹא חַצִּיפִין כְּוֹתִיהָוּ. **וְכָל אִינּוֹן דְּתַלְיִין מִסְּטָרָא דְּשַׁעֲרָא דְּאִינּוֹן פְּנִים**, כְּלֹהוּ חַצִּיפִין וְתַקִּיפִין, וּבְגִין כֵּה אֲנוֹפוֹי מַתְלָהָטָן **כְּאֶשָּׁא**, מִשּׁוּם **נִצּוֹצָא דְּבוֹצִינָא דְּקַרְדִּינוֹתָא**. **וּבְהָאִי כְּתִיב**, (אי"ה ד) **פָּנִי יְיָ חַלְקָם**. (תהלים לד) **פָּנִי יְיָ בָּעוֹשֵׂי רֵעַ**.

אמֵר רַבִּי יְצָחָק מַהוּ גַּעַן לְבֵן אַדְמָדָם. גַּעַן מִמְּשָׁה הוּא,
אֵי חֻוּרָא אַתְּחֹזֵי, וּסְוִמְקָא לֹא אַתְּעֶבֶר. מִשְׁמָעָ
דְּכִתִּיב לְבֵן אַדְמָדָם. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, דְּחֻוּרָא לֹא אַתְּחֹזֵי
אֵלָא בְּסִומְקָא, כְּגֻוֹנָא חֻוּרָא וּסְוִמְקָא. רַבִּי יְצָחָק אָמֵר,
אָפָּעַל גַּב דְּחֻוּרָא אַתְּחֹזֵי, אֵי סִומְקָא לֹא אָזֵיל, גַּעַן
הָוּא. דְּכִתִּיב, (ישעיה א) אִם יְהִי חֹטָאתְכֶם כְּשַׁנִּים בְּשַׁלֵּג
יַלְבִּינוּ. וּכְדֹא אַתְּחֹור, כְּלֹא רְחָמִי אַשְׁתַּכְחֹהוּ, וּדְיִגְיַן לֹא
אַשְׁתַּכְחֹהוּ. (ס"א דְהָא אַתְּעָקָרוּ)

תָּאַנְיִ רַבִּי אָבָא, כְּתִיב גַּעַן הָא, וּכְתִיב גַּעַן הָא. חַד
דְּכָר וְחַד נַוְקָּבָא. אֵלָא כֵּד נַוְקָּבָא, אַסְתָּאָבָת בְּגִין
חוּבֵי תִּתְּאִי, כְּתִיב גַּעַן הָא. וּכְדֹא דְּכָר לֹא אַתְּהָבִי בְּגִין
חוּבֵי תִּתְּאִי, כְּתִיב גַּעַן הָא.

וּאַשְׁתַּמְדַּעַן מְלִין אֵלֵין לְגַבֵּי כְּהֵנָּא, דִּינֵין דְּאָתוֹ
מְהָאִי, וּדְיִגְיַן דְּאָתוֹ מְהָאִי. וּאַשְׁתַּמְדַּעַן
קַרְבָּגִי דְּבָעֵיִן לַקְרָבָא, דְּכִתִּיב זָכֵר תְּמִימִים. וּכְתִיב נַקְבָּה

תִּמְימָה יִבְיאֶה, דֹהֶא אֲשַׁתְמֹדֶעֶן מְלִי, מִן אַתָּה דִיבִינֵן,
וּמִן אִיפּוֹן חֻבִי. דָאתָחְדוּ בְהָאִי אוּבְהָאִי. וּעַל דָא
כִתְיבָ, (תְּהִלִים נא) זְבַחֵי אֱלֹהִים רֹוח נְשִׁבָרָה. לְאַפְקָא שָׁאָר
קָרְבָנִין דָלָא כִתְיבָ רֹוח נְשִׁבָרָה, דָאִפּוֹן שְׁלָמָא לְעַלְמָא,
וְחַדּוֹה דְעַלְמָא וְתַתְאִין.

(וַיָּקֹרֶא יְהוָה וְאָמַר יְרַאֵה הַכֹּהן. תָּאַנְיֵ רַבִּי יוֹסֵי, כִתְיבָ (דף מ"ט ע"ב)
(חִילִים סה) שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה עֲדִיק וְגֽוֹ. שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה, דָא
קוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא. רַבִּי חֹזְקִיהָ אָמַר, שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה, שׁוֹמֵעַ
תִּפְלוֹת מְבָעֵי לֵיהֶן, מַהוּ שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה. אֶלָא תִּפְלָה, דָא
כִּנְסָת יִשְׂרָאֵל, דָאִיהֵי תִּפְלָה, דְכַתִּיבָ, (תְּהִלִים קט) וְאַנְיֵ
תִּפְלָה (ס"א (תְּהִלִים סט) וְאַנְיֵ תִּפְלוֹתִי) וְדָוד בְגִינִין כִּנְסָת יִשְׂרָאֵל קָאָמֵר
לָהּ. וְמַה דָאָמֵר וְאַנְיֵ תִּפְלָה, כֵלָא חד, וּעַל דָא שׁוֹמֵעַ
תִּפְלָה, וְדָא תִּפְלָה שֶׁל יָד, דְכַתִּיבָ, (שְׁמוֹת יא) עַל יְדָכָה
בָה"א.

עֲדִיק כָל בָשָׂר יִבּוֹא. בְשֻׁתָא דְגַופָא שְׁרִיא בְצֻעָרָא,
בְמַרְעֵין בְמַכְתֵשִׁין. כִמָה דָאת אָמַר יְבָשָׂר כִי יְהִי
בְעֹרוֹד. אֶת הַגָּעָב עַזְוֹר הַבָּשָׂר. הַבָּשָׂר הַחַי. וּבְגִינִין כֵךְ לֹא
כִתְיבָ, כֵל רֹוח יִבָּא, אֶלָא כֵל בָשָׂר יִבָּא. מַהוּ עֲדִיק.
אֶלָא כִמָה דָאתָמָר, וְהַוָּבָא אֶל הַכֹּהן, דָא הוּא קוֹדְשָׁא
בָרֵיךְ הוּא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיבָ, וְאָמַר יִרְאֵה הַכֹּהן. תָא חִזֵּי,
בָאַתָּר חד אַהֲרֹן הַכֹּהן, וּבָאַתָּר אַחֲרָא הַכֹּהן סִתְמָ, וְדָא
קוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא.

אמר רבי יצחק, וזה כתיב נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הפהן, اي הכי דא קודשא בריך הוא. אמר ליה אין. בגין דביה תליא כל דכיותא וכל קדושה. אמר ליה, اي הכי, אמר וhone'a, והועלה מבעי ליה. אמר ליה, כמה דעת אמר (שמות כז) והובא את בדיו בטבעות, דעיל דא בגו דא. אוף הכא והובא, דיינסונן ליה לכחנא, לדאה ליה (עד אהדר בה) ויעלון מלחה קמיה. אמר רבי יצחק, הכי תניבן, נגע צרעת. נגע הוא דין תקיפה שריא בעלמא. צרעת: סגירו. כמה דעת אמר, סגירו דגהורה עלאה. סגירו דטיבו עלאה, שלא נחית לעלמא. כי תהיה באדם, באדם סתם. והובא אל הפהן. דא בהן דلتתא, דהוא אתחזן למפתח ההוא סגירו, ולא דלקא בונציניא דישתכח על ידו ברכז לעילא ולתטא. ויתعبر ויסתלק הוא נגע, וישראל בהיריו דرحمמי על פלא, ובגין כה והובא אל הפהן.

אמר רבי אבא, חמיבנא לאיגהו בני עלמא, שלא משגנן, ולא ידעין ביקרא דמאריהון, פתיב בהו בישראל, (ויקרא כ) אשר הבדلتם אתכם מן העמים להיות לי. ובתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי'. اي איגנון מתרחzon, אז הוא קדושה דלהון, הא רועטה דלהון אתרחخت מגיה. וקרא אכריז ואמר, (תהלים

לב) אל תהיו כסוס כفرد אין הבין, במא את פרשנו בני גשא מפוס וفرد, בקדושה דגמייהו, לאשתPCA שלימין ורשימין מפלא.

ועל דא זוגא הבני נשא הוא בזמנין ידיין, לבונא רעotta לאתדקא ביה בקדשא בריך הוא. זה אattyaro, בפלגות ליליא קידשא בריך הוא עאל בגנטא דעדן, לאשתעשות עם צדיקיא, ובנשת ישראלי שבחת ליה לקודשא בריך הוא, והיא שעתא דרעotta לאתדקא בהו.

וחבריא דמשתדל באורייתא, משתתפי בה בכנסת ישראל, לשבחא למלא קדישא, ואתעסוק באורייתא, שאר בני נשא כדיין עיון רעotta לאתקדשא בקדושה דקדשא בריך הוא, לבונא רעotta לאתדקא ביה. ואינון חבריא דמשתדל באורייתא זוגא דלהון בשעתא זוגא אחרא אשכח, זהאי משבת לשבת לבונא רעotta לאתדקא ביה בקדשא בריך הוא ובנכשת ישראל, ההוא עיון רעotta דמתפרקן כלל עלי ותפאי.

אי בני נשא אתרחקי מגיה, ועבדן כבעידי, אין הוא קדושה דלהון, לאשתPCA קדישין. אין אינון נפשאן קדישין דמשכן מעילא. ושלמה מלכא צוה ואמר, (משלוי

יט) גם **בֶּלְאַ דִּעֲתַ נְפֵשׁ לֹא טֹב.** גם **בֶּלְאַ דִּעֲתַ,** **מִן הַוָּא** דִּעֲתַ.
דָּא קְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. **נְפֵשׁ לֹא טֹב,** **דָּא הַוָּא** נְפֵשׁ,
דָּא יְנוּן מְשֻׁכִּין בְּעוֹבְדִּיהוּ, **לֹא טֹב,** **דָּהָא מְסֻטָּרָא**
אַחֲרָא אַתְּמַשְׁכָּאָן עַלְיָהוּ נְפֵשָׁתָא דָלָאו אִיהָוּ טֹב, **בְּגִינִּין**
דָלָא מְכוֹנוּי לְבִיָּהוּ לְקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא.

מִן דָתְלָהִיט בִּיצָר הַרְעָא, **בֶּלְאַ רְעוּתָא וְכוֹנוֹנָה דָלָבָא**
לְקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. **מְסֻטָּרָא דִיצָר הַרְעָא** **אַתְּמַשְׁךְ**
עַלְיָה נְפֵשָׁא, **דָלָאו אִיהָוּ טֹב,** **הָדָא הַוָּא** **דְכַתִּיב** **גַם בֶּלְאַ**
דִעֲתַ נְפֵשׁ לֹא טֹב וְאַז בָּרְגָלִים חֹוטָא. **מִן דָא יְהָוֵדָא** **אַז**
בָּרְגָלִים וְדָחִי שְׁעַתָּא בֶלְאַ רְעוּתָא קְדִישָׁא, **חֹוטָא.** **חֹוטָא**
וְדָאי, בְּכָלָא.

וְעַל דָא שְׂרִין מְכַתְּשִׁין בִּישִׁין בְּבִנִּין בְּשָׁא, **וְאַסְהִידָוּ**
בְּאַנְפִּיָּהוּ בְּחַצִּיפָתָא דָלָהָן, **לְאַחֲזָהָה דָהָא**
קוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא **מְאִיס בְּהָהָוּ,** **וְלָאו דִעֲתִיה בְּהָהָוּ,** **עַד**
דָא יְנוּן זְכָאן (דף נ' ע"א) **וּמְבָשָׁרָאָן עַוְבְּדִיהוּ כְמַלְקָדְמָין,**
וּמְתָבְרָכָן (ס"א ומתרברכאנ). **וְעַל דָא אַשְׁתָּמוֹדָעָן מְכַתְּשִׁין לְגַבְיוֹ**
פְּהָנָא, **אַיְנוֹן דָא תִּין מְסֻטָּרָא דְמִסָּאָבָא,** **וְאַיְנוֹן דָא תִּין**
מְסֻטָּרָא **אַחֲרָא.**

כְּגֻוּנָא דָא **כְתִיב,** **כִּי** **תָבָאָו אֶל אָרֶץ כְּגֻעָן וְגֹו,** **וְגַתְתִּי**
בְּגַע צְרָעָת בְּבֵית אָרֶץ אֲחוֹזָתָכָם. **וּכִי אָגָר טָב**
הַוָּא, **דִּישְׁתַּכְחַ בְּאַיְנוֹן דְזָכָאן לְמַיְעַל בְּאָרָעָא.** **אַלְאָהָא**

אוֹקְמוֹנָה לְאַשְׁבָּחָא מִטְמֻבֵּין דָאַטְמָרָן בַּבִּיתִיָּהוּ וְלְאַהֲבָה לֹזֶן לִישְׁרָאֵל.

אֲבָל תָא חִזֵּי, זֶפְאַיְנָן אַיְנָן יִשְׂרָאֵל, דָאַיְנָן מַתְדַבְּקָן בַּיּוֹם בְּקָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וּקָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָוּא רְחִים לְהָוּא,
דְכַתִּיב, (מלאכבי א) אַהֲבָתִי אַתָּכְם אָמַר יי'. וּמְגֹו רְחִימָותָא דִילִיה, אַעֲילַל לְהָוּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא, לְאַשְׁרָאָה שְׁכִינָתָיה בִּינְיִיהָן, וְלְמַהֲוֵי דִיּוֹרִיה עַמְהָוָן, וּיְשָׂרָאֵל דִיְשַׁתְבָּחוֹן קְדִישָׁין עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא.

תָא חִזֵּי, כתיב (שמות לה) וְכָל הַבְשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁאָר לְבָנָן וְגַוּ.
בְשַׁעַתָּא דְהָוּ עֲבִידָתָא, הָוּ אָמְרָי, דָא לְמִקְדָּשָׁא. דָא לְמִשְׁפְּנָא. דָא לְפַרְוַכָּתָא. וְכוֹן כָּל אַיְנָן אָמְבָּנָן בְּגִין דִיְשְׁרִי קְדוֹשָׁה עַל יְדֵיָהוּ, וְאַתְקָדֵשׁ הָהִיא עֲבִידָתָא. וּכְד סְלִיק לְאַתְרִיה, בְקְדוֹשָׁה סְלִיק.

כְגַוּבָא דָא מַאן דְעַבֵּיד עֲבִידָתָא לְעַבּוֹדָה זָרָה, אוֹ לְסִטְרָא אַחֲרָא, דְלֹא קְדִישָׁא. כִיּוֹן דְאַדְפָר לִיהְיָה עַל הָהִיא עֲבִידָתָא, הָא רְוֵיחַ מִסְאָבָא שְׁרִיאָעַלְוִי, וּכְד סְלִיק עֲבִידָתָא, בְמִסְאָבָא סְלִיק. פְנַעֲנִים פְלַחַי לְעַבּוֹדָה זָרָה אַיְנָהוּ, וּמַתְדַבְּקָן בְלָהוּ פְחַדָא בְרוֹחַ מִסְאָבָא בְעַבּוֹדָה זָרָה, וְהָוּ בְנִין בְנִין לְפַרְצּוֹפִיָּהוּ (ס"א לְטֻנוֹפִיָּהוּ) וּלְגַעֲלִיָּהוּ לְסִטְרָא מִסְאָבָא לְעַבּוֹדָה זָרָה, וּכְד שְׁרָאָן לְמַבָּנִי, הָוּ אָמְרִי מַלְתָה, וּכְיַוְן דְאַתְדָר בְפּוּמִיָּהוּ, סְלִיק עַלְיהָ רְוֵיחַ מִסְאָבָא. כְד אַסְתָלִיק עֲבִידָתָא, בְרוֹחַ מִסְאָבָא אַסְתָלִיק.

כִּיּוֹן דַּעֲלֹג יִשְׂרָאֵל לְאָרְעָא, בַּעַא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדִבָּאָה לוֹן, וּלְקָדְשָׁא לוֹן אָרְעָא, וּלְאָפְגָנָה אָתָר לְשִׁכְינָתָא דְּלָא תְּשִׁירֵי שִׁכְינָתָא גּוֹ מִסְאָבָא. וּעַל דָּא בְּהַהְוָא נָגַע צְרֻעָת, הוּוּ סְתִּרְעִין בְּנִיְנִין דָאעַין וְאָבְנִין דְּאַתְּעַבְּידָו בְּמִסְאָבוֹ.

תָּא חֹזֵי, אֵי עַוְבָּדָא דָא הוּה לְאַשְׁכָּחָא מִטְמוּגִין בְּלָחוּדוֹי, יְהִדרוּן אָבְנִין לְבָתָר כִּמָּה דְּאִינּוֹן לְאַתְּרִיהָו, וְעַפְרָא לְאַתְּרִיהָ. אָבָל קְרָא בְּתִיב, וְחַלְצָו אֶת הָאָבָנִים. וְכַתִּיב וְעַפְרָא אַחֲרָ יְקָחָת. בְּגַיּוֹן דִּיתְעַבְּרָ רַוַּח מִסְאָבָא, וִיתְפָּגַי וַיְתַקְדִּשָּׁ הַשְּׁתָּא כְּמַלְקָדְמִין, וַיְשַׁתְּחַחֵי יִשְׂרָאֵל בְּקָדוֹשָׁה, וַיְדִיוֹרָא קְדִישָׁא, לְמִשְׁרֵי בִּינִיְהוּ שִׁכְינָתָא.

וּעַל דָּא מָנוֹן דְּבָנֵי בְּנֵין כֵּד שָׁאָרִי לְמָבָנִי, בְּעֵי לְאַדְכָּרָא בְּפּוּמִיהָ, דְּהָא לְפּוֹלְחָנָא דְּקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּנִי. בְּגַיּוֹן דְּכַתִּיב, (ירמיה כב) הוּי בּוֹנֶה בֵּיתוּ בְּלֹא צְדָקָ וְגּוֹ/, וּכְדִין סִיעַתָּא דְּשֵׁמֵיא שָׁאָרִי עַלְוִי, וְקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זָמִין עַלְיהָ קְדוּשָׁתָא, וְקָאָרִי עַלְיהָ שְׁלוּם, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (איוב ח) וַיַּדַּעַת כִּי שְׁלוּם אֲהַלְךָ וְגּוֹ/. מָהוּ (איוב ח) וַפְקָדָת נָוֶה, הָא אוּקְמוֹה, אָבָל וַפְקָדָת, לְאַפְקָדָא מֶלֶה בְּפּוּמָא כֵּד אֵינוֹ בְּנִי. וּכְדִין וְלֹא תַחַטָּא בְּתִיב. וְאֵי לֹא הָא זָמִין לְבִיתְיָה סְטָרָא אַחֲרָא.

כֵּל שְׁפִּנָּן, מֵאַן דְּבָנִי וַרְעֹוֶתִיה בְּגֻוּנָא אַחֲרָא, בְּגַיִן דְּמִיחָד
בֵּיתָא לְסִטְרָא אַחֲרָא, לְאַסְטָאָבָא בֵּיתָה. הָא וְדָאי
שְׁרִיא בֵּיתָה רֹוח מַסְאָבָא, וְלֹא נְפִיק הַהוּא בָּר נְשָׁ
מַעַלְמָא, עַד דָּאַתְעַנְשָׁ בְּהַהוּא בֵּיתָא, וּמֵאַן דְּרוּיר בֵּיתָה,
יַכְיל לְאַתְזָקָא, דָהָא הַהוּא דִירָה רֹוח מַסְאָבָא שְׁרִיא בֵּיתָה,
וְאוֹזֵיק מֵאַן דְּאַשְׁתְּכָח בֵּיתָה.

וְאֵי תִימָא בִמְהַ יַדְיעָ. בְּגּוֹן דְאַתְוָק בְּהַהוּא בֵּיתָא, הַהוּא
דְבָנִי לְה, או אַנְשִׁי בֵּיתִיה, או בְּנֹזְקִי דְגּוֹפָא, או
בְּנֹזְקִי מַמּוֹנָא, הַוָּא וְתִרְיָן אַחֲרָנִין אַבְתָּרִיה. הָא וְדָאי
עַרְוק בָּר נְשָׁ לְטוּרָא, וְלֹא יַדּוֹר בֵּיתָה. יַדּוֹר בְּטִיחָלָא
דַעֲפָרָא, וְלֹא יַדּוֹר בֵּיתָה.

וּבְגַיִן כֵּה, קַוְדְשָׁא בְּרֵיךְ הַוָּא חָס עַלְיִיהו דִיּוֹרְאָל,
דְאַיְפָוּן לֹא יַדְעַין מֶלֶה בְּכָל אַיְפָוּן בְּתִי. וְהַוָּא
אָמֵר, אַתְוָוּן לֹא יַדְעַין, אַנְאָ יַדְעַנָּא, וְאַרְשִׁימָנָא לוֹזָן
בְּגַע. גַגָע דִיר בֵּיתָא, הָא גַגָע אַחֲרָא תְקִיפָא, דִיפִיק
לִיה, וַיַּעֲבֵר לִיה מִן עַלְמָא. וְכַדִּין וַנְתַצֵּץ אֶת הַבַּיִת אֶת
אָבָנוֹ וְאֶת עַצְיוֹ. כִּיּוֹן דָאַזְיל לִיה, מַאי טַעַמָא וַנְתַצֵּץ אֶת
הַבַּיִת. אַלְא בְּכָל זְמָנָא דַהַהוּא בְּנִין לְתוֹי קִיִּים, (דף נ' ע"ב)
דִילִילָה הַוָּא, וַיַּכְil לְאַהֲדָרָא.

הָא' בְּאָרְעָא קְדִישָׁא, כֵל שְׁפִּנָּן בְּאָרְעָא אַחֲרָא, דְזִמְינָא
רֹוח מַסְאָבָא יִתְיר, וַיַּכְil בָּר נְשָׁ לְאַתְזָקָא. אָמֵר

רבי אלעזר, וכל שכנך דאקרי בקהלפו דחברוי אחראין, לאשתכח תמן, ואפילו טורפי דקספה לא מעברן ליה מההוא ביתא, ובגין כה הא קרא אקרי ואמר, הוи בונה ביתו بلا צדק. הוי ודאי קאמרי כל יומא בההוא ביתא. רבי יוסי עאל חד יומא בחד ביתא, מטא בספקתא (ס"א אטרח בטיפסא), עאל לגו. שמע חד קלא אמר, אתגבשו עולゴ, הא חד פלוגתא דילון. סיפתו וגבזוק ליה עד לא ינפוק, אמרו, לא ניכול אלא אי דיריה הכא. נפק רבי יוסי וڌיל. אמר, ודאי מאן דאעבר על מלאי דחברייא, אתהיב בנפשיה.

אמר ליה רבי חייא, זהא גוים ושאר בני נשא דיריה בגויה, לאשתלימו. אמר ליה, איבונן מסטריהו קא ATIIN, אבל מאן דחיל חטאה, יכילת אתזקא. ואפילו איבונן, אי יעכבו דיריהון ביה, לא יפקון בשלם. אמר ליה, זהא כתיב (איוב כא) בתיהם שלום מפחד. אמר ליה, בגון דהוה מאחרא, ואתبني מצדק. וקרא הכא הוاء, בתיהם שלום מפחד, בשפתיהם שלום מפחד שבט אלוה לא שריא עלייהם.

(ויקרא יד) ובא אשר לו הבית והגיד וגוו. והגיד, ויאמר מבעי ליה, או ידבר, מהו והגיד. אלא בכל אחר מלאה דחכמה הוא, זהא אוקמה. נגע נראה לי בבית,

כִּנְגָע, בָּגָע מִבְּعֵי לִיה. גְּרָאָה לִי, יִשׁ לִי מִבְּעֵי לִיה. דָּהָא
כִּתְבֵּב, וְגַתְתֵּי בָּגָע צְרֻעָת בְּבֵית אֶרְצָן אֲחֹזֹתְכֶם, דִּיתְחֹזֵי
לְכֹלָא. אַמְּמָאִי כִּנְגָע גְּרָאָה לִי.

אַלְאָ בְּשַׁעַתְךָ הַהָא עַיִל, אַחֲרָא אַתְגָּלֵיָא. וּמְקַטְּרָגָא
דָּא בְּדָא. וּעַל דָּא גְּרָאָה לִי, הַהָא דָא תְפֵסִי
אַתְגָּלֵיָא, וּדָא תְגָלֵיָא אַתְפֵסִי, וּלְבַתֵּר מִתְחֹזֵי לִיה
בְּדַיּוּקָגָא דַהֲהוֹא בָּגָע דְּבִיתָא, וְאַתְפֵסִיא אַחֲרָא. וּעַל דָּא
וְהַגִּיד לְכָהָן, דְּמָלָה דְּחַכְמָתָא הִיא.

וּבְכִדֵּין אָתֵי כְּהָנָא, וַיַּרְמִין בַּיְתָא, וַיַּגְתְּצֹוּ לִיה אֲבָנִין
וְאַעֲזִין וְכֹלָא. כִּיּוֹן דָא נְתַצֵּן וְאַתְדַּכֵּן כֹּלָא,
מִתְבְּרָכָאָן, כִּדֵּין כִּתְבֵּב, (דברים ח) וּבְתִים טּוּבִים תְּבִנָה
וְיִשְׁבָת. אַלְיָן אַקְרָיוֹן טּוּבִים, דָהָא קְדֻמָּאִי לֹאו אִינְנוֹ
טּוּבִים, וְלֹאו בְּכֹלָא דְּקָדוֹשָׁה וְדָכֵיו בְּיִנְהָוָה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הַכִּי בְּמַאי מַזְקָמִינָן קָרָא דְכִתְבֵּב,
(דברים ו) וּבְתִים מְלָאִים כָּל טּוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלָאת. אֵי
רְוַתְּמָסָבָא שְׂרִיאָא בְּגַוּיְהוּ הַיְקָדְמָאִים כָּל טּוֹב. אָמַר
רַבִּי אַלְעֹזֶר, מְלָאִים כָּל טּוֹב: בְּמַמְוָגָא, בְּכַסְפָּא,
וּבְדַהֲבָא, וּבְכֹלָא. בָּמָה דָאָת אָמַר (בראשית מה) בַּי טּוֹב כָּל
אֶרְץ מִצְרָיִם. וּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא כָּל בְּתִי דְמִצְרָאִי,
מְלִיָּין חֲרַשְׁיָן וְטַעֲוָן הוּוּ. אַלְאָ בְּגִין עֲוֹתָרָא דְאַרְעָא
אַתְמָר. אוֹפֵן הַכָּא בְּגִין עֲוֹתָרָא וּמַמְוָגָא הוּא.

תְּרֵין עוֹתָרִין גַּטְלוֹ יִשְׂרָאֵל, חַד כַּד נֶפֶקֶת מְגֻלּוֹתָא
דְּמָצְרִים. וְחַד כַּד עַלְוֹ לְאָרְעָא. רַבִּי שְׁמֻעוֹן
אָמָר, כֹּל דָּא וְדָאִי הָהָה לְאַתְקָדְשָׁא אָרְעָא, וְלְאַעֲבָרָא
רוּחַ מְסָבָא מְאָרְעָא, נֶמֶגוֹ יִשְׂרָאֵל. וְכַד בֵּיתָה הָהָה
בְּתִיעַז, הָהָה אָשְׁתָּכָה בָּה מְמוֹנָא, לְמַבְנֵי לֵיה, וְלְמַלְיָא
בֵּיתְיה, בְּגַיְן דָּלָא יַצְטָעֵר עַל בֵּיתָה, וַיִּשְׁרוֹן בְּדִירָא
דְּקָדוֹשָׁה.

(ויקרא יג) וְאִישׁ אָוֶן אָשָׁה כִּי יְהִי בְּעֹור בְּשָׁרָם בְּהָרֹות וְגַוּ.
רַבִּי יוֹסֵי אָמָר, כִּסְילְתָא דְמוֹקֵפִי בְּבָהָרָת עַזָּה, חִיזּוֹ
תְּגִינָּא, וּבְחִיזּוֹ אַתְּדָן, בְּאַיְנוֹן גּוֹגִינָן. אָמָר רַבִּי יְצָחָק ש'
טָעֵמִי אֵיתָ מְאָן דְגָרִיס בְּבָהָרָת עַזָּה. וְכַלְהוּ אַוְלִיפְנָא
מְאָבָא, בֶּרֶת חִיזּוֹר (חִיזּוֹר) חַד סָאִיב, סָהָדָא חַד. תְּרֵין, תְּרֵין,
סָהָדִי, וְדָכִי. מְפָאָן וְלְהַלְאָה, אֲפִילוּ מֵאָה כְּתָרִי, וְתָרִי
כְּמָאָה. וְדָא אַוְלִיפְנָא לְבַתֵּר דְכָתִיב, (דברים יט) לֹא יַקְוֹם עַד
אָחָד בְּאִישׁ וְגַוּ, עַל פִּי שְׁנַיִם עַדְיִם וְגַוּ.

רַבִּי חִזְקִיָּה הָהָה יִתְיַבְּקָמֵיהֱנָה דְרַבִּי שְׁמֻעוֹן, אָמָר, כְּתִיב
בָּגָע לְבַנְוֹ אַדְמָדָם, כְּדַיְן הָוֹא בָּגָע, דָהָא חִזּוֹרָא לֹא
קָאִים בְּעִינֵיהֶן. פָּתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמָר, כְּתִיב (ישעיה א) אִם
יְהִי חַטָּאתְכֶם כְּשַׁנִּים וְגַוּ, זֶפְאַיְן אַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל, דְקָדוֹשָׁא
בְּרִיךְ הָוֹא בְּעִי לְדַקָּאהָ לֹזֶן בְּכָלָא, בְּגַיְן דָּלָא יַשְׁתַּפְחוֹן
בְּדִינָא קְמִיה. וּמְאַרְיחָוֹן דִּינָא לֹא יַשְׁלַׁטּוּן בְּהָוֹן, דָהָא

כֹּל אֲזִיל בְּתֵר זִגְיִיה. סֻמְקָא לְסֻמְקָא, וְחוֹרָא לְחוֹרָא.
ימִנָּא לִימִנָּא, וְשִׁמְאָלָא לְשִׁמְאָלָא.

בַּעַשׂו כְּתִיב, (בראשית כה) **וַיֵּצֵא הָרָאשׁוֹן אֶדְמוֹנִי,** וְעַל דָּא
שְׁרִיא בֵּיה זִגְיִיה. (דף נ"א ע"א) **וְאֵי תִּמְאָ אֶדְמוֹנִי כְּתִיב**
בַּעַשׂו. **וְכְתִיב בֵּיה בְּדַוד,** (שמואל א, טז) **וַיַּבְיאָהוּ וְהַוָּא**
אֶדְמוֹנִי. **אֵלָא דָא מִזְהָמָא דְדַהֲבָא אַתְעַבֵּיד,** וְדָא
בְּזָהָרָא דְדַהֲבָא אַתְדַּבֵּק, **בַּעַשׂו כְּתִיב בֵּיה,** **אֶדְמוֹנִי כָּלֹו**
כְּאֶדְרָת שַׁעַר, (מ"ח ע"ב) **בְּזָהָמָא דְהַתּוֹכָא נַפְקָה.** **בֵּיה כְּתִיב**
בְּדַוד, **עַם יִפְהָעִינִים וְטוֹב רָאִי.**

תָּא חִזִּי, מַאי טַעַמָּא. **גּוֹנוֹנָא חִוּרָא אַשְׁתָּמוֹדָע,** **וְגּוֹנוֹנָא**
סֻמְקָא אַשְׁתָּמוֹדָע, **סֻמְקָא בְּקָדְמִיתָא,** **וְהַא אַתְחִזִּי**
בֵּיה חִוּרָא, **הָא דְכִיוֹתָא אַתְיִילִיד בֵּיה,** **וְשָׁאָרִי**
לְאַתְדַּפְאָה. **חִוּרָא בְּקָדְמִיתָא,** **וְאַתְחִזִּי בֵּיה סֻמְקָא,** **הָא**
שָׁאָרִי לְאַסְתָּאָבָא, **וְכְתִיב וְטַמָּאוֹ הַכְּהֵן,** **דָהָא אַתְיִילִיד**
בֵּיה סֻמְקָא, **לְאַסְתָּאָבָא.** **וְכַהֲנָא הוּה יַדְעַ בְּכָל אַיִנּוֹן**
גּוֹנוֹנִין. **וְלִזְמַבְּנִין דְאַתְחִזִּי בֵּיה גּוֹנוֹנָא דְדַכִּיוֹתָא,** **וַיִּסְגַּר לִיה**
לְמַחְמִי אֵי אַתְיִילִיד בֵּיה גּוֹנוֹנָא אַחֲרָא. **וְאֵי לָא,** **מְדַבֵּי**
לִיה, **הָדָא הוּא דְכְתִיב וְטַהְרוֹ הַכְּהֵן וְגוֹ.**

רַבִּי יִצְחָק וּרַבִּי יְהוֹדָה הָוּ אֲזִלִּי בְּאֶרְחָא, **אָמַר רַבִּי**
יְהוֹדָה, **כְּתִיב** (מלכים ב, ח) **וְאַרְעַת בְּעַמּוֹן תַּדְבֵּק בְּךָ**
וּבְזַרְעָךְ לְעוֹלָם וְגוֹ, **אֵי הָיָה חַטָּא בְּנוֹי אַמְּמָא יַלְקוּן.**

אמר ליה, אלישע יתיר משאר גבאי חמא. חמא דלא גפיק מגוזי ברא דמעלייא, ועל דא ליט לבלהו. ולא עוד, אלא אמר ליה, אנא פולחנא בשמיושא עללה לגביה אליהו, וזכינה בתריין חולקין, זהא פולחנא ליה בקשוט, ואנת רשות פגימת לוי, אומית לשקרא, וחמידת, הא עברת על אוריתא כלל, ומאן דאעבר על דא, מית הוא לעלמא דאתה. אבל בגין דפלחת לוי, שמיושא דילך לא להו למגנא, תהוי מיתה דילך בעלמא דין, ובעלמא דאתה לא. בגין פה, וצראת בעמן

תדק בך ובזורע. (גוננא דחוינורא אשთמויך, וגוננא דסומקא אשთמויך)
אמר רבי יוסי, בגין האצמר או הפשטים אמאי. אמר רבי יצחק, בכלא שרייא, ובכלא שלטה. ואית בגיןא דא דכתיב, (משל לי) דרשاه צמר ופשטים. בגין פה, שלטניה דההוא בגע דגפיק מאתר עללה, דא שלטה בכלא, בתרי גונגי, בצמר ובפשטים. בגין פה, זאת תורה בגע הצראת בגין האצמר או הפשטים.

רבי יצחק היה אויל לקטפורי דאבי. חמא חד בר נש, דסאי בקוטרא דמטולא אכתחפו. אמר ליה, שורתא דקישטא בכחך אמאי, לא אמר ליה מדוי. אויל אבריה, חמא דעתיל במרתא חדא, על אבריה, חמא קטורה דתננא דהוה סליק מתחות ארעה, ועל

הַהוֹא בֵּר נְשָׁה בְּנוֹקְבָּא חַד, וְאַתְּכִסְיָא מְבִיה. דְּחִיל רַבִּי יַצְחָק, וְגַפְקָל פּוֹם מְעֻרְתָּא.

עד דְּהֹהָה יַתְּבִּיב, אַעֲבָרוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה, חַמְא לְזֹן, וְקַרְבִּיב גְּבִיהָןָן, סַח לְזֹן עַזְבָּדָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְּשׂוֹבָה. הָאִי מְעֻרְתָּא דְּסֶגִיר, דְּסֶרְוגְּנִיא הִיא, וְכָל יַתְּבִּיב הַהִיא קְרִטָּא, חַרְשֵׁין אַיְבוֹן, וְאַתְּיַזְּן לְמִדְבָּרָא לְחוּווִין אַוְכְּמַיִן, דְּאַיְבּוֹן בְּגַי עַשְׂרֵ שְׁבַנִּין, אוֹ יַתְּיִיר, לְמַעְבָּד חַרְשֵׁין, וְלֹא מַנְטָרָא מְבִיהָה, וְאַתְּעַבְּידָיו סֶגִידִין וְכָל זִיְגִי חַרְשֵׁין דְּלָהּוֹן בְּהָאִי מְעֻרְתָּא אַיְבּוֹן.

אַזְלוֹג, עד דְּהֹו אַזְלוֹג, אַעֲרָעָרוּ בְּחַד בֵּר נְשָׁה דְּהֹהָה אַתִּי, וּבְרִיה דְּהֹהָה מְרֻעָה, קְטִיר עַל חַמְרָא. אָמְרוּ לֵיה מָאוֹן אַתִּ. אָמַר לְהֹו יְהֹודָה, וְדָא הַוָּא בְּרִי דְּאַיְהָ קְטִיר עַל חַמְרָא. אָמְרוּ לֵיה, אַמְמָאי הַוָּא קְטִיר. אָמַר לְזֹן דִּיוּרִי הַוָּא בְּחַד כְּפָר, דְּאַיְהוּ מַבְגִּי רֹומָאי, וְהָאִי בְּרִי הַוָּה אַוְלִיפָּא אַוְרִיְתָא בְּכָל יוֹמָא, וְהָוָה אַהֲדָר לְבִיתָא, וְלָעֵי לְזֹן לְאַיְבּוֹן מְלִין. וְגַ' שְׁבַנִּין הַוָּה דִּיוּרִי בְּהַהְוָא בִּיתָא, וְלֹא חַמְינָא מְדִי. וְהַשְׁתָּא יוֹמָא חַד עַל בְּרִי לְבִיתָא לְאַהֲדָרָא מְלִין, אַעֲבָר חַד רַיְחָא קְמִיה, וְגַזִּיק לֵיה, אַעֲקָם פּוּמִיה וְעִינָנוּי, וַיְדוּי אַתְּעָקָמוּ, וְלֹא יְכִיל לְמַלְלָא. וְאַתִּינָא לְגַבִּי מְעֻרְתָּא דְּסֶגִירָוּ דְּסֶרְוגְּנִיא דְּלָמָא יְלָפּוֹן לֵי מְלָה דְּאַסּוֹתָא. אָמַר לֵיה רַבִּי יְהוּדָה, וּבְהַהְוָא (דף נ"א ע"ב) בִּיתָא יְדָעַת מִן

קדמת דנא, דאתגוזק ביה בר נש אחרא. אמר ליה ידענא, דהא מפמה יומין אתגוזק ביה חד בר נש, ויהו אמרי דמרעא הויה, ומגיהו אמרי דרווחא דביתא, ולבר עאלו ביה כמה בני נשא, ולא אתגוזיקו. אמרו, הינו אמרי חבריא, ווי לאינון דערביין על מליהו.

פתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כב) הוי בוגה ביתו بلا צדק, דהא בכל אחר דاشתכח ביה צדק, כל רוחין וכל מזיקי עלמא ערקי מגיה, ולא משתכח קמיה. עם כל דא, מאן דאקדים וגטיל אחר, אחיד ביה. אמר ליה רבי חזקיה, אי הבי שקייל שמא קדיישא פרוח מסאבא.

אמר ליה, לאו הבי, אלא שמא קדיישא לא שריא באתר מסאבא, ובגין כה, אי שמא קדיישא גטיל אחר מקדמת דנא, כל רוחין וכל מזיקין ועלמא לא יכולין לאתחזזה ביה, כל שכון לקרבא בהדייה. אי רוח מסאבא קדים, גטיל אחר. שמא קדיישא לא שריא ביה, דהא לאו אתריה.

ובכ' הויה נחית בגע צ clue, הויה מדבי אחרא, ואפיק לרוח מסאבא מאטראיה, ולבר מנתקי ביתא, אבגין ואעין וכלה, ובני לה כמלך דמאין, בסטר קדיישא בצד, דכבר ליה לשמא קדיישא, ולשרי עלייה קדושה, עם כל דא בעפרא אחרא, וירחיק ביתא מאטראיה, מיסודה קדמאה תרי טפחים.

השׁתָּא דלא אתה זי, ולא נחית מאן דמקטרג ביה
בזהו רוח מסאבא, לאפקא ליה מאתריה,
מאי תקנתיה. אי יכיל לנפקא מהאי ביתה שפיר. וαι
לאו יבנה ליה במלקדמין, באבנין אחרניין, ואעין וכלה,
ונפיק וירחיק ליה מאתר קדמאתה, ויבני ליה על שמא
קדישא.

ועם כל דא, לא נפיק ההוא רוחא מן אתר קדמאתה,
בגין דקדושה לא שריא על אתר מסאבא. אמר
רבי צחק למה ליה לאטרחא פולי' האי, בזמנא דא
כתיב, (קהלת א) מעות לא יכול לתקן וגוו. מיומא
דאתרב בי מקדשא, לא אשתח אסotta בעלמא,
בגיני כה בעי בר נש לאודהרא, כי היכי דלהוי בטיר.
אמרי גזיל בהדי האי בר נש ונחמי. אמר רבי צחק,
אסיר לנו. אי הו אזיל לגבי גברא רבא דחיל
חטאה, כgon בעמן לגבי אלישע, גזיל אבותריה. השׁתָּא
דאיהו אזיל לגבי רחיקי עלמא, רחיקי אוריתא, געלי
מפלא, אסיר לנו לאתחזאה קמייהו. בריך רחמנא די
שזיב לנו מפיהו. והאי בר נש אסיר ליה. אמר רבי
יהודה, זהא תנין בכל מתרפאין, חוץ מעצי אשרה וכו'.
אמר ליה, ודא עבודה זרה איה, ולא עוד, אלא דהא
כתיב (דברים יח) לא מצא בך מעביר בנו ובתו באש וגוו'.
אזלו לארכיהו.

אֹזֶל הַהוּא בָּר נְשֵׁלָה הִיא מַעֲרַתָּא, הוּא וּבְרִיה, שְׂרֵי לִיה
בַּמַּעֲרַתָּא. עַד דָּגְפָּק אָבוֹי לְקַטְרָא לְחַמְרִיה, נְפָק
קִיטּוֹרָא דָאָשָׁא, וּמְחָא לִיה בְּרִישָׁא, וּקְטָלִיה. אֲדָהכִי
עַל אָבוֹי, וּאֲשֶׁרְתִּיה מִית. נְטָל לִיה וּלְחַמְרִיה, וְאֹזֶל
לִיה. וּאֲשֶׁרְתִּיה לְהוּ לְבָתָר יוֹמָא חד, לְרַבִּי יִצְחָק, וּלְרַבִּי
יְהִינָּה, וּרַבִּי חִזְקִיה, דְּהָיו אֹזֶל. בְּכָה קִמְיִיהו, וְסַח לְזֹן
עוֹבֵדָא. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, וְלֹא זְמַנֵּין סְגִיאָין אָמִינָא לְהָרָא.
דָּאָסִיר לְמִיחָד תִּמְנוֹן. בְּרִיךְ רְחַמְנָא, (דְּנִיאָל ד) דִּי כָּל
מַעֲבָדוּהָ קִשּׁוֹט, וּאֲרָחְתִּיה דִּין. זְפָאָין אַיְנוֹן צְדִיקִיָּא,
דָּאֹזֶלְין בָּאָרֶחֶת קִשּׁוֹט, בָּעַלְמָא דִּין, וּבָעַלְמָא דְּאָתָי,
וּעַלְיָהוּ כְּתִיב, (מִשְׁלִי ד) וָאָרֶח צְדִיקִים כָּאוֹר נִגְהָה וְגֹו.

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בְּכָל עוֹבְדָיו דִּבְרָה נְשֵׁלָה, לְבָעֵי לִיה
דְּלַהֲוֹן בְּלַהֲוֹ לְשָׁמָא קִדְишָׁא. מַאי לְשָׁמָא קִדְишָׁא.
לְאַדְפָּרָא בְּפּוּמִיה שָׁמָא קִדְишָׁא עַל כָּל מַה דְּאֵינוֹ עַבֵּיד,
דְּכָלָא הוּא לְפּוֹלְחָנִיה, וְלֹא יְשַׁרֵּי עַלְוִי סְטוֹרָא אַחֲרָא.
בְּגַיְן דְּאֵינוֹ זְמִינָא תְּדִירָא לְגַבְיָי בְּנֵי נְשָׁא, וַיְכַיל לְאַשְׁרָה
עַל הַהוּא עַבְדִּתָּא. וְעַל דָּא, הַשְׁתִּי אוֹ הַעֲרָב תֻּוה
אַסְתָּאָב, וּשְׁרִיא (דף נ"ב ע"א) עַלְיהָ רַוַּח מַסְאָבָא. וּמָה בְּהָאֵ
כֵּה, מָאן דְּפָקִיד מַלוֹי לְסְטוֹרָא אַחֲרָא דָלָא אַצְטְרִיךְ, עַל
אַחַת כִּמָּה וּכִמָּה. וּבְגַיְן כֶּךְ כְּתִיב (דברים כג) וּבְשִׁמְרָת מְכֻלָּה
דָּבָר רַע.

רבי אלעזר היה איזיל למחמי לאבוי (ס"א לחמומי) והוה עמיה רבי אבא. אמר רבי אבא גימא מלין דאריתא ונזיל. פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית יב) אמרי בא אחותי את, הא קרא קשיה. וכי אברהם דאייה חטאה, רחימיו דקידשא בריך הוא, היה אמר הבי על אתהיה, בגין דיוטין ליה. אלא אברהם, אף על גב דתוה דחיל חטאה, לא סמיך על זכותא דיליה, ולא בעא מן קידשא בריך הוא לאפקא זכותיה, אלא על זכותא דאתתיה, דירוח בגיןה ממונא דשאר עמין, דהא ממונא באתתיה זכי ליה בר נש, הדא הוא דכתיב, (משלו יט) בית זהון נחלת אבות וממי אשפה משכלה. מאן דזקי באשה משכלה, זוכה בכלא. וכ כתיב, (משלו לא) בטה בה לב בעלה ושלל לא יחסר.

ו **אברהם** היה איזיל בגיןה, למיכל שללא משאר עמין, וסמיך על זכותא דיליה, שלא יכולון לאעבשא ליה, ולחייב בא. ובגיני כה לא יהיב מדי למיימר אחותי היא. ולא עוד, אלא דחמא חד מלאכਆ איזיל קמה, ואמר ליה לאברהם, לא תدخل מפה, קידשא בריך הוא שדר לי, לאפקא לה ממונא דשאר עמין, ולנטרה לה מפלא. ובדין שלא דחיל אברהם מאתתיה, אלא מגניה, שלא חמיה עמיה מלאכਆ, אלא עמה. אמר הא היא מתבטרא, ואני

לֹא בְּטִירֶנָּא. וּבְגִינִּי כֵּד אָמֵר, אָמְרִי נָא אֲחֹתִי אַתָּה וְגֹו'. יִיטְבָּלִי, יִיטְבּוּ לִי מִבְּעִי לִיה, דְכַתִּיב וְהִיא כִּי יִרְאֶא אָוֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אֲשֶׁתָּו זֹאת, וְעַל דָּא יִטְבּוּ לִי מִבְּעִי לִיה. אֲלָא יִיטְבָּלִי, דָא דָאָזִיל קְמָה. יִיטְבָּלִי בְּהָאִי עַלְמָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִמוֹנָא. וְחִיתָה נְפָשִׁי בְּהָהּוּא עַלְמָא בְּגַלְילָה, דְלָא תִסְטִי מִן אָוֹרְחָא דְקַשּׁוֹט, דָאִי אָזִיכִי בְּגִינָה בְּמִמוֹנָא בְּהָאִי עַלְמָא, וְתִסְטִי אַנְתָּה בְּאָוֹרְחָא, הָא מִתָּא זִמְינָא בְּהָהּוּא עַלְמָא, אֲלָא תִסְתְּמֶר, דְתִיחַי נְפָשִׁי בְּהָהּוּא עַלְמָא בְּגַלְילָה.

וּבְגִין דְהָהּוּא מַלְאָכָא אָזִיל קְמָה לְגַטְרָא לָה, מָה בְתִיב. וַיַּגְעַן יְיָ אֶת פְּרֻעָה וְגֹו', עַל דָבָר שְׂרִי וְדָאי, דְהֽוּות אָמְרָת לְמַלְאָכָא מְהִי, וְהִיא מְהִי. וְעַל דָא לֹא דְחִיל אַבְרָהָם מִנָּה כְּלֻומָה, דָהָא הִיא מִתְגַּטְרָא. וּמָה דְדִחְיל, מִגְרָמִיה דְחִיל, דְלָא חִמָא עַמִּיה בְּטוּרָא הַכִּי. תא חֹזֵי, עַשֵּר זָמְנִין פְּקִידָת שְׂרָה לְמַלְאָכָא, לְמַחְאָה לְפְרֻעָה. וּבַעֲשָׂר מְכֹתְשִׁין אַלְקִי. סִימְנָא עֲבָדָת שְׂרָה לְבִנְהָא בְּתָרָא בְּמִצְרִים.

רְבִי אָבָא פָתָח, (מייב' ז) כִּי מֵי צָאתְךָ מְאָרִץ מִצְרִים אַרְאָנוּ בְפֶלֶאות. זָמַנִין קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֲחֹזָה פּוֹרְקָנָא לְבָנוֹי, בְּאַיִלּוֹן יוֹמַנִין דְשַׁלֵּח קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא לִיְשָׂרָאֵל, וְאֲחֹזֵי אַיִלּוֹן מְכֹתְשִׁין בְּמִצְרָא, וְאַלְקִי לֹזֶן

בגינ' יהונ דישראל. תא חזי, מה בין פורקנא דא, לפורקנא דמצריםים. פורקנא דמצריםים הויה בחד מלכा, ובמלךו חדא. הכא, בכל מלכין דעלמא, וכדין יתיקר קודשא בריך הוא בכל עלמא, וינדען פלא שולטנו דקודשא בריך הוא, וכלהו ילקון במקבתשין עלאלין, על חד תריין, בגין דיסרבון בלחו בישראל.

וכדין יתגלי שולטניה קודשא בריך הוא, דכתיב, (ובירה יד) ויהיה יי' למלך על כל הארץ. וכדין בלחו יתנדבען בהו בישראל לקודשא בריך הוא, חדא הוא דכתיב, (ישעה טו) והביאו את כל אחיכם וגוי. כדיין קיימים אבון בחודה, למחמי פורקנא דבניהם כמלךדים. חדא היא דכתיב, כיימי צאתך מארץ מצרים אראו נפלאות. אמר כן יהי רצון. ברוך יי' לעולם אמן ואמן: ימלוך יי' אמן ואמן:

פרק תורה המצוּרָע

(דף נ"ב ע"ב) וידבר יי' אל משה לאמור. זאת תהיה תורה המצוּרָע ביום טהרתו וגוי. רבי אבא פתח, (ספר שמות כ"ו ע"א) (איוב יט) גورو לכם מפני חרב כי חמה עוגנות חרב למען תדען שدون. שدون, שדין כתיב. כמה אית לוז לבני נשא לאסתمرا ארחייהו ולדחה לא מקמי קודשא